

Тайната на Божия план

Защо Бог е създал нещо?

Защо Бог те създаде?

от Боб Тийл, доктор.

Авторско право © 2020/2021/2022 от Назарянски книги. ISBN 978-1-64106-066-0. Версия 1.6. Брошура, изготвена за: Продължаваща църква на Бог и наследник, подметка на корпорация. 1036 У. Гранд авеню, Гроувър Бийч, Калифорния, 93433 САЩ.

Библейските цитати са взети предимно от Версия на Новия крал Джеймс (Томас Нелсън, Авторско право © 1997; използван с разрешение), понякога съкратен като NKJV, но обикновено се показва без никакво съкращение.

Този документ първоначално е написан на английски език и е преведен от някой, който не е част от Продължаващата църква на Бог. В случай на неяснота по някои преведени точки, моля, обърнете се към оригиналната английска версия, която е свързана на ssog.org

Съдържание

- 1. Божият план е мистерия за повечето**
- 2. Защо Сътворението? Защо хора? Защо Сатана? Какво е Истината? Кои са мистериите на почивката и греха?**
- 3. Какво учат световните религии?**
- 4. Защо Бог допуска страданието?**
- 5. Защо Бог те създаде?**
- 6. Има дългосрочен план**
- 7. Заключителни коментари**

Повече информация

1. Божият план е мистерия за повечето

Библията учи:

¹ В началото Бог създаде небето и земята. (Битие 1:1, NKJV навсякъде, освен ако не е посочено друго)

Но защо?

Какъв е смисълът на живота?

През вековете хората са се чудили дали има някаква цел, която се работи на земята.

И ако има, какво е то?

Предполагайки, че има Бог, защо Той е направил нещо?

Защо Бог е създал хората? Защо Бог те е направил?

Животът ви има ли някаква цел?

Различните култури и различните религии имат своите възгледи. Но дали са в съответствие с Библията?

Каква е истината?

Част от истината е, че Божият план е загадка за повечето. Забележете нещо, което Библията учи за това:

²⁵ А на Този, Който може да ви утвърди според моето благовестие и проповедта на Исус Христос, според **откровението на тайната, пазена в тайна от началото на света** ²⁶ **но сега стана явна и чрез пророческите писания**, оповестени на всички народи, според заповедта на вечния Бог, за послушание към вярата - ²⁷ на Бога, единствения мъдър, да бъде слава завинаги чрез Исус Христос. амин. (Римляни 16:25-27)

Библията разказва за тайната, която е била пазена в тайна от началото на света, но че е разкрита в пророческите писания – „словото на истината“ (2 Тимотей 2:15; Яков 1:18).

Библията се позовава на много тайни, като тайната на Божието царство (Марк 4:11), тайната на благодатта (Ефесяни 3:1-5), тайната на вярата (1 Тимотей 3:9), тайната на брачните отношения (Ефесяни 5:28-33), тайната на беззаконието (2 Солунци 2:7), тайната на възкресението (1 Коринтяни 15:51-54), тайната на Христос (Ефесяни 3:4) тайната на Отца (Колосяни 2:2), мистерията на Бог (Колосяни 2:2; Откровение 10:7) и дори мистерията Вавилон Велики (Откровение 17:5). Тази книга е написана за тези, които се интересуват от истината, „за да имат всички богатства, които увереността им носи в разбирането на познанието на Божията тайна“ (Колосяни 2:2, NET).

Въпреки че това може да е изненада за мнозина, тримата автори на синоптичните евангелия записали, че Исус не е говорил в притчи, за да могат хората да разберат по-добре. Те записаха, че Исус казва, че говори в притчи, за да запази тайните на Божието Царство неизвестни за мнозина (Матей 13:11; Марк 4:11-12 ; Лука 8:10) в тази епоха.

Апостол Павел пише, че верните служители са „настойници на Божиите тайни“ (1 Коринтяни 4:1; вж. 13:2), които трябва да „говорят истината с любов“ (Ефесяни 4:15).

Интересувате ли се да научите повече за много от мистериите, за които Библията разказва?

Искате ли да знаете защо Бог е създал нещо?

Искате ли да знаете защо Бог ви е създал?

Да, мнозина имат свои собствени идеи.

Има ли начин Вие наистина да знаете?

Тези, които са готови да вярват на Библията вместо човешките традиции, могат да знаят.

Въпреки това, тъй като много от дори най-основните аспекти на Божия план са загадка за повечето, моля, отделете време да прочетете цялата книга и, както желаете, да потърсите някои от стиховете, които току-що са цитирани (за разлика от напълно цитиран) за още повече пояснения.

Тайните могат да бъдат известни чрез разбиране на пророческите писания за тези, които са послушни във вярата.

Но те не са били известни на всички само в тази епоха на тези, които сега се наричат:

¹¹ ... „На вас е дадено да познаете тайната на Божието царство; а за онези, които са отвън, всичко идва в притчи“ (Марк 4:11)

²⁵ Защото не желая, братя, да не знаете тази тайна, за да не станете мъдри в собственото си мнение, че слепотата отчасти се е случила на Израел, докато не влезе пълнотата на езичниците. (Римляни 11: 25)

⁷ Но ние говорим Божията мъдрост в тайна, скритата мъдрост, която Бог е отредил преди вековете за наша слава (1 Коринтяни 2:7)

За по-конкретно относно „тайната на Божието царство“ и „тайната на Евангелието“ (Ефесяни 6:19), можете също да разгледате нашата безплатна брошура *Евангелието на Божието царство*, достъпна на ccog.org в 100 различни езици . Свързано с „пълнотата на езичниците“, вижте безплатната книга „ *Универсално предложение за спасение*“, *Апокатастасис: Може ли Бог да спаси изгубените в една бъдеща епоха? Стотици писания разкриват Божия план за спасение* , достъпен и онлайн на www.ccog.org.

Апостол Павел пише:

⁸ На мен, който съм по-малък от всички светии, беше дадена тази благодат, да проповядвам между езичниците неизследимото богатство на Христос, ⁹ и да накарам всички да видят какво е общението на тайната, която от началото на вековете е скрито в Бог, който е създал всичко чрез Исус Христос; ¹⁰ с намерението, че сега многообразната Божия мъдрост може да бъде разкрита от църквата на началствата и властите в небесните места, ¹¹ според вечната цел, която Той изпълни в Христос Исус, нашия Господ, ¹² в Когото имаме дързост и достъп с увереност чрез вяра в Него. (Ефесяни 3:8-12)

²⁵ ... Станах служител според настойничеството от Бога, което ми беше дадено за вас, за да изпълня Божието слово, ²⁶ тайната, която е била скрита от векове и от поколения, но сега е разкрита на Неговите светии. ²⁷ На тях Бог пожела да извести какво е богатството на славата на тази тайна между езичниците: кое е Христос във вас, надеждата на славата. (Колосяни 1:25-27)

Има много „богатства“, които са „неизследвани“ без Божието слово. Това са по същество библейски мистерии, които дълго време са били скрити.

През 2^{век} епископ/пастор Поликарп от Смирна пише за „пророческата мистерия на идването на Христос“ (Поликарп, Фрагменти от Виктор от Капуа. Преведено от Стивън С. Карлсън, 2006 г.; подробности за мистериите, свързани с Неговото пришествие, могат да бъдат намерени в безплатната онлайн книга, достъпна на www.cco.org, озаглавена: *Доказателство, че Исус е Месията*).

Също така, през 2^{-ри} век епископите/пастири Игнатий и Мелито пишат, че служението разбира за различни мистерии от писанието (напр. *посланието на Игнатий до ефесяните* ; *посланието на Мелито Проповед на Пасхата*).

Исус и апостолите обясниха някои от тези мистерии на онези, които станаха ранни християни. Ние в *Непрекъснатата* Божия църква се стремим да направим това сега за тези, които желаят да търсят.

Природата на Бог

Разбирането на малко за природата на Бог ще ни помогне да разберем по-добре тайните на Неговия план.

Библията учи „Бог е любов“ (1 Йоан 4:16), „Бог е Дух“ (Йоан 4:24), „Яхве е добър“ (Наум 1:7, световна английска Библия) , всемогъщ (Йеремиа 32 :17,27), всезнаещ (Исаия 46:9-10) и че Той е вечен (Исаия 57:15).

Апостол Павел пише:

⁷ В Него имаме изкупление чрез Неговата кръв, опрощение на греховете, според богатството на Неговата благодат ⁸, която Той е направил да изобилства към нас с всякаква мъдрост и благоразумие, ⁹ като ни е открил тайната на волята Си, според Неговото

благоволение, което Той е назначил в Себе Си, ¹⁰ за да може в разпределението на пълнотата на времената да събере в едно всички неща в Христос, които са на небето и които са на земята – в Него. (Ефесяни 1:7-10)

Забележете, че Божията воля е мистерия за повечето (тези, които сега не са призвани), по същество до разпределението на пълнотата на времената – което ще дойде за повечето след пророкувано възкресение.

И все пак, Бог отдавна е изложил аспекти от Своя план:

¹¹ Съветът на Господа е завинаги, плановете на сърцето Му за всички поколения. (Псалм 33:11)

¹⁸ като знаете, че не сте били изкупени с тленни неща, като сребро или злато, от безцелното си поведение, получено по предание от бащите ви, ¹⁹ а със скъпоценната кръв на Христос, като на агне без недостатък и без петно. ²⁰ Той наистина беше предопределен преди създаването на света, но беше явен в тези последни времена за вас. (1 Петрово 1:18-20)

⁸ Всички, които живеят на земята, ще му се поклонят (звяра), чиито имена не са записани в Книгата на живота на Агнето, заклано от създаването на света. (Откровение 13:8)

Фактът, че Библията казва, че Агнето, което означава Исус (вж. Йоан 1:29, 36), е било предназначено да бъде убито от самото начало показва, че Бог е знаел, че хората ще съгрешат и Той отдавна има план.

Пророк Исая беше вдъхновен да запише това относно сигурността на Божия план:

⁸ „Помнете това и покажете си мъже; Припомнете си, о, престъпници. ⁹ Помнете предишните неща от древността, защото Аз съм Бог и няма друг; Аз съм Бог и няма такъв като Мене, ¹⁰ Обявявайки края отначало, И от древни времена неща, които все още не са извършени, казвайки: „Моят съвет ще устои, и аз ще изпълня всичко, което Моето удоволствие“, ¹¹ Призовавайки хищна птица от изток, Човекът, който изпълнява съвета Ми, от далечна страна. Наистина го изговорих; Аз също ще го осъществя. Намерил съм го; Аз също ще го направя. (Исая 46:8-11)

¹¹ Съветът на Господа е завинаги, плановете на сърцето Му за всички поколения. (Псалм 33:11)

Божии планове ще се сбъднат.

Помислете също и за следното:

¹⁶ Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има вечен живот. ¹⁷ **Защото Бог не изпрати Своя Син на света, за да осъди света, но за да бъде светът спасен чрез Него (Йоан 3:16-17).**

Сега, когато виждаме някои от качествата на Бог, като например Той е добър, е плановик и е любов: това трябва да ни помогне да разберем по-добре Него и Неговите основни мотиви защо е направил нещо.

Ти си важен. Ти си важен! Бог ВИ обича лично. И има план за вас лично.

2. Защо Сътворението? Защо хора? Защо Сатана? Какво е Истината? Кои са мистериите на почивката и греха?

Един от най-големите въпроси, които философите са имали през вековете, е „Защо сме тук?“ Друг е: „Защо има нещо?“

Основните отговори на тези въпроси могат да бъдат намерени в Божието слово, Библията.

Въпреки че съществуват различни идеи за произхода на Вселената, има консенсус сред много учени, както и религиозни хора, че всички човешки същества са имали една и съща майка (въпреки че има спорове относно това колко далеч се връща това).

Книга Битие

Получаваме някои идеи за това защо Бог е създал нещо в първата книга на Библията, известна като Битие.

Многократно Книгата Битие показва, че Бог е видял това, което е направил, е добро (Битие 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). И по-късната Книга на Исая ни информира, че Бог е създал земята, за да бъде обитавана (Исая 45:18).

Битие учи това относно Бог, който създава хората:

²⁶ Тогава Бог каза: „Да създадем човека по Наш образ, по Наше подобие; нека владеят над морските риби, над небесните птици и над добитъка, над цялата земя и над всяко пълзящо същество, което пълзи по земята.“

²⁷ И така, Бог създаде човека по Свой образ; по Божия образ го създаде; мъж и жена Той ги създаде. ²⁸ Тогава Бог ги благослови и Бог им каза: „Плодете се и се размножавайте; напълнете земята и я покорете; владей над морските риби, над небесните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята.“

²⁹ И Бог каза: Виджте, Аз ви дадох всяка трева, която дава семе, която е по лицето на цялата земя, и всяко дърво, чийто плод дава семе; за вас ще бъде за храна. ³⁰ И на всеки земен звяр, на всяка небесна птица и на всичко, което пълзи по земята, в което има живот, дадох всяка зелена трева за храна“; и беше така. (Битие 1:26-30)

Бог е създал хората според вида на Бог, а не според животинския вид. Бог по същество възпроизвежда Себе Си (Малахия 2:15). Виждаме, че хората са създадени по донякъде физически образ на Бог, за да управляват нещата на земята (вж. Евреи 2:5-8), а други писания показват, че обожението е част от плана (вж. 1 Йоан 3:2).

Лоши ли бяха хората и творението?

Не. Следващият стих в Битие ни казва:

³¹ Тогава Бог видя всичко, което беше направил, и наистина беше много **добро** . И така, вечерта и утрото беше ден шести. (Битие 1:31)

И така, цялото пресътворяване (Битие 1:3-2:3) беше много добро и, както изглежда, така биха били Божиите инструкции за хората да покорят земята (Битие 1:28).

След шестия ден Бог си почива:

¹ Така небето и земята, и цялото им множество бяха завършени. ² И на седмия ден Бог приключи работата Си, която беше извършил, и си почива на седмия ден от цялата Си работа, която беше извършил. ³ Тогава Бог благослови седмия ден и го освети, защото в него си почива от цялото Си дело, което Бог беше създал и направил. (Битие 2:1-3)

Бог по същество е направил физическо творение за шест дни и по-духовно творение на седмия.

Бог благославя седмия ден също показва, че Той го е считал за „добър“ (в Изход 20:8 Той казва „да го пази свят“).

Бог има план.

Какво е Човекът?

Обърнете внимание и на следното от Битие:

¹⁵ Тогава Господ Бог взе човека и го постави в Едемската градина, за да я пази и пази. (Битие 2:15)

Причината да се грижим и поддържам градината беше да работим, за да я подобрим.

Старият Завет учи:

⁴ Какво е човек, че го помниш,
и човешки син, че го посещаваш?

⁵ Защото си го направил малко по-нисък от ангелите
и си го увенчал със слава и чест.

⁶ Ти си го направил да владее над делата на ръцете Си;
Ти си сложил всичко под краката му,

⁷ Всички овце и волове —

Дори полските зверове,

⁸ Небесните птици,

И морските риби, които минават през пътеките на моретата. (Псалм 8:4-8)

На хората беше дадено господство над земята (част от делата на Божиите ръце). Новият Завет засилва това още повече:

⁵ Защото на ангелите той не е покорил бъдещия свят, за който говорим. ⁶ Но един на едно място свидетелства, казвайки: Какво е човекът, че го помниш? или човешки син, че го посещаваш ?

⁷ Ти го направи малко по-нисък от ангелите; ти го увенча със слава и чест и го постави над делата на ръцете Си; ⁸ Ти си покорил всичко под краката му. Защото, като покори всичко, не остави нищо, което да не е подчинено на него. Но сега виждаме, че все още не всичко е подчинено на него.

⁹ Но ние виждаме Исус, който беше направен малко по-нисък от ангелите за страданието на смъртта, увенчан със слава и чест ; че по Божията благодат вкуси смърт за всеки човек.

¹⁰ Защото този, за когото са всички неща и чрез когото са всички неща, като донесе много синове в слава, да направи началника на тяхното спасение съвършен чрез страдания.

¹¹ Защото и този, който осветява , и онези, които са осветени , са всички от едно; поради което той не се срамува да ги нарече братя,

¹² Като казвам: Ще възвестя името ти на моите братя, всред църквата ще ти пея хвала.

¹³ И пак ще се уповавам на него. И отново: Ето аз и децата, които Бог ми даде.

¹⁴ И тъй като децата са участници в плът и кръв, той самият също взе част от същото; за да може чрез смъртта да унищожи този, който има властта на смъртта, тоест дявола;

¹⁵ И избавете онези, които от страх от смъртта през целия си живот бяха подложени на робство.

¹⁶ Защото наистина той не прие върху себе си естеството на ангели; но той взе върху себе си потомството на Авраам.

¹⁷ Затова във всичко трябваше да бъде подобен на своите братя, за да може да бъде милостив и верен първосвещеник в нещата, отнасящи се до Бога, за да извърши помирение за греховете на хората. (Евреи 2:5-17 , KJV)

Така че управлението на Вселената е част от плана.

И все пак, една от причините, че всички неща все още не са под човешки контрол, е следната:

²³ защото всички съгрешиха и са лишени от Божията слава, (Римляни 3:23)

Но изкупването ни от греха е част от плана (вж. Римляни 3:24-26), така че по-късно ще можем да управляваме.

Мистерията на хората в сравнение с животните

Дали хората са просто животни, отличаващи се само като по-високо еволюирали от другите примати?

Не.

Учените са се борили с това.

Но онези, които желаят да приемат Божието слово, биха могли да го разберат.

Хората имат духа на човека в себе си, докато животните, включително другите примати, нямат същия дух. Реалността, че има дух в хората, се преподава както в Стария, така и в Новия Завет:

⁸ Но в човека има дух, И диханието на Всемогъщия му дава разум. (Йов 32:8)

¹¹ Защото кой човек знае нещата на човека, освен духа на човека, който е в него?... (1 Коринтяни 2:11)

Секуларистите не искат да признаят, че в човека има дух, който Бог е дал.

Но те са.

И този дух на човека се различава от типа дух, който животните имат (вж. Еклисиаст 3:21).

През далечната 1978 г. старата Световна църква на Бог издаде брошура от Хърбърт У. Армстронг, озаглавена *Какво науката не може да открие за човешкия ум*. Ето някои откъси от него:

ЗАЩО най-великите умове не могат да решават световни проблеми? Учените казаха: „Даваме достатъчно знания и ние ще разрешим всички човешки проблеми и ще излекуваме всички наши злини“. От 1960 г. насам световният фонд от знания се е удвоил. Но злините на човечеството също са се удвоили. ...

Но най-великите човешки умове никога не са разбирали това божествено разкрито ЗНАНИЕ. Сякаш Бог, нашият Създател, ни е изпратил своето послание в неразбиваем таен код.

И най-великите човешки умове никога не са разбивали този таен код. Съвременната наука не може да го разбере. Психолозите сами не разбират от какво е съставен човешкият ум. ...

На практика няма разлика във формата и конструкцията между мозъка на животните и човешкия мозък. Мозъкът на слоновете, китовите и делфините е по-голям от човешкия мозък, а мозъкът на шимпанзето е малко по-малък.

Качествено човешкият мозък може да бъде много малко по-добър, но недостатъчно, за да отчете отдалечено разликата в продукцията.

Какво тогава може да обясни огромната разлика? Науката не може да отговори адекватно. Някои учени в областта на мозъчните изследвания стигат до заключението, че по

необходимост трябва да има някакъв нефизичен компонент в човешкия мозък, който не съществува в мозъка на животните. Но повечето учени няма да допуснат възможността за съществуването на нефизическото.

Какво друго обяснение има? Същност, извън съвсем малка степен на физическо превъзходство на човешкия мозък, науката НЯМА обяснение, поради нежеланието да се признае дори възможността за духовното.

Когато човек откаже да признае дори самото съществуване на собствения си Създател, той изключва от ума си огромни океани от основно истинско знание, факти и РАЗБИРАНЕ. Когато замести БАСНИ с истина, той е, от всички хора, НАЙ-НЕВЕЦ, въпреки че се изявява за мъдър. ...

МАН е направен от праха на земята. Той получава своя временен човешки живот от въздуха, вдишван и издишван през ноздрите си. Животът му е в кръвта (Бит. 9:4, 6). Но жизнената кръв се окислява от дишането на въздух, дори като бензин в карбуратора на автомобил. Следователно дъхът е „дъхът на живота“, както животът е в кръвта.

Забележете внимателно, че ЧОВЕКЪТ, направен изцяло от материя, СТАНА жива душа веднага щом ДИХАНЕТО му даде временния му физически живот. ... ДУШАТА е съставена от физическа МАТЕРИЯ, а не от Дух.

Обясних, че човешкият мозък е почти идентичен с мозъка на животните. Но човекът е създаден във формата и формата на Бог, за да има специална връзка с Бога – да има потенциала да бъде роден в Божието СЕМЕЙСТВО. И Бог е ДУХ (Йоан 4:24). За да направи възможно преодоляването на пропастта — или да направи прехода на ЧОВЕЧЕСТВОТО, съставено изцяло от МАТЕРИЯ, в ДУХОВНИ същества в Божието Царство, след което да бъде съставено изцяло от Дух, и в същото време да даде на ЧОВЕКА УМ като Божия — Бог вложи дух във всеки човек.

В Йов 32:8 четем: „В човека има дух и вдъхновението на Всемогъщия ги разбира.

Това е велика ИСТИНА, разбираана от много малко хора.

Наричам този дух ЧОВЕШКИ дух, защото той е ВЪВ всеки човек, въпреки че е ДУХОВНА СЪЩНОСТ, а не материя. Това НЕ е духовна личност или същество. Не е МЪЖЪТ, а духовна същност В ЧОВЕКА. Това НЕ е душа - физическият човек е душа. Човешкият дух придава силата на ИНТЕЛЕКТА на човешкия мозък.

Човешкият дух не доставя човешкия ЖИВОТ — човешкият ЖИВОТ е във физическата КРЪВ, окислена от ДЪХАТА на живота.

Това е онзи нефизичен компонент в човешкия мозък, който не съществува в мозъка на животните. Това е съставката, която прави възможен прехода от човешко към божествено, без да се променя материята в дух, в момента на възкресението. Това ще обясня малко по-късно.

Позволете ми да изясня няколко основни точки за този дух в човека. Това е духовна същност, точно както в материята въздухът е същност, така е и водата. Този човешки дух не може да види. Физическият МОЗЪК вижда през очите. Човешкият дух В човек не може да чуе. Мозъкът чува през ушите. Този човешки дух не може да мисли.

Мозъкът мисли - въпреки че духът дава силата да мисли, докато мозъците на грубите животни без такъв дух не могат, освен по най-елементарния начин. . .

Точно както никое глупаво животно не може да знае нещата от човешкото познание, така и човекът не би могъл, само чрез мозък, освен чрез духа на човека – човешкия дух – който е в човека. Така също, по същия начин, дори човек не може да знае – да разбере – нещата от Бога, освен ако или докато не получи друг дух – Светия Дух на БОГ.

Казано по друг начин, всички хора имат от раждането си дух, наречен „духът на човека“, който е В ТЯХ. Забележете внимателно, че този дух НЕ е човекът. Това е нещо В ЧОВЕКА. Човек може да погълне малък мрамор. Тогава това е нещо в човека, но не е човекът или част от него като човек. Човекът беше направен от земния прах — смъртен. Този човешки дух не е душата. Това е нещо В душата, което само по себе си Е физическият ЧОВЕК.

Забележете, по-нататък, стих 14: „Но естественият човек не приема нещата от Божия Дух, защото те са глупост за него; нито може да ги познае, защото те са духовно разпознаваеми.“

И така, от раждането, Бог ни дава един дух, който поради липса на по-добър термин аз наричам човешки дух. Тя ни дава сила на УМА, която не е в животинския МОЗЪК. И все пак тази сила на УМА е ограничена до познанието за физическата вселена. ЗАЩО? Защото знанието влиза в човешкия ум САМО чрез петте физически сетива.

Но забележете, че Бог не е завършил създаването на ЧОВЕК при създаването на Адам и Ева. Физическото създаване беше завършено. Те са имали този „човешки“ дух при създаването си. ...

КАК Бог е планирал да „премъкне пропастта“ от физическия към духовния състав – да възпроизведе Себе Си от ФИЗИЧЕСКИ ХОРА, КОИТО ИДАТ ОТ ФИЗИЧЕСКАТА ЗЕМЯ?

Първо, Бог постави във физическия ЧОВЕК „човешки“ дух. Но НЕ човешкият дух взема решенията, стига до покаяние или изгражда характера. Както подчертах, този дух не дава живот, не може да види, чува, чувства или мисли. Тя дава възможност на ФИЗИЧЕСКИЯ ЧОВЕК чрез своя МОЗЪК да прави тези неща. Но този дух ЗАПИСВА всяка мисъл — всяка частица от знание, получена чрез петте сетива, и записва какъвто и да е характер — добър или лош — който се развива в човешкия живот.

Човешкият ЧОВЕК е направен буквално от ГЛИНА. Бог е като майсторът грънчар, който оформя и оформя съд от глина. Но ако глината е твърде твърда, тя няма да се огъне във формата и формата, които той иска. Ако е твърде мека и влажна, липсва твърдост, за да „ОСТАНЕ НА СТАНАТА“, където грънчарят го огъва.

Забележете в Исая 64:8: „Но сега, о [ВЕЧЕН], ти си наш баща; ние сме глината, а ти нашия грънчар; и всички ние сме дело на Твоята ръка.”

И все пак Бог е дал на всеки от нас СОБСТВЕН УМ. Ако някой ОТКАЗВА да признае Бог или Божиите пътища – откаже да се покае за грешното и да се обърне на дясно, Бог не може да го вземе и да създаде Божествен характер в него. Но човешката ГЛИНА трябва да е гъвкава, трябва да се поддава с желание. Ако човекът се втвърди и се съпротивлява, той е като глина, която е твърде суха и твърда. Грънчарят не може да направи нищо с него. Няма да даде и да се огъне. Освен това, ако му липсват толкова воля, цел и решимост, че няма да „остане на мястото си“, когато Бог го формира отчасти в това, което Бог иска да бъде – твърде желателен, слаб, без корен на характера, той ще никога не издържай докрай. Той ще загуби. ...

Това трябва да е БОЖИЯТА праведност, защото всички НАШИ са като мръсни парцали за Него. Той непрекъснато внушава Своето знание, Своята праведност, Своя характер в нас - АКО усърдно го търсим и искаме. НО НИЕ ИМАМЕ НАШАТА МНОГО ВАЖНА УЧАСТ В ТОВА. ...

Докато получаваме ХАРАКТЕРА НА БОЖИЯ чрез Светия Божи Дух, все повече и повече Бог се Възпроизвежда в нас.

И накрая, във възкресението ние ще бъдем като Бог – в положение, в което не можем да съгрешим, защото ние самите сме го поставили така и сме се обърнали ОТ греха и сме се борили и борили СРЕЩУ греха и победили греха.

БОЖИЯТА ЦЕЛ ЩЕ СЕ изпълни!

Да, Божията цел ще бъде изпълнена.

Защо Бог създаде мъже и жени?

Свързано със създаването на хората, защо Бог ги е направил мъже и жени?

Е, очевидна причина би била свързана с размножаването, както Бог каза на първите мъж и жена:

²⁸ Плодете се и се размножавайте; изпълнете земята... (Битие 1:28).

Библията дава доста конкретна свързана причина:

¹⁴ ... Между теб и жената на младостта ти ... тя е твоя спътница И твоя жена по завет. ¹⁵ Но не ги ли направи едно, като имат остатък от Духа? И защо един? Той търси благочестиво потомство... (Малахия 2:14bd-15)

Бог създаде мъже и жени, така че да могат да бъдат едно и в крайна сметка да произведат благочестиво потомство (за обожение).

Исус учи:

⁴ И Той в отговор им каза: „Не сте ли чели, че Онзи, Който ги е направил в началото, „ги направи мъж и жена“ ⁵ и каза: „По тази причина човек ще остави баща си и майка си и ще се присъедини към жена му и двамата ще станат една плът“? ⁶ И така, те вече не са две, а една плът. И така, това, което Бог е съединил, човек да не разделя.” (Матей 19:4-6)

Апостол Павел пише за това, че „Това е голяма тайна, но аз говоря за Христос и църквата“ (Ефесяни 5:32).

В допълнение, това, че двамата правилно стават едно, също ни помага да разберем по-добре връзката между Отца и Сина (Йоан 17:20-23).

Брачната връзка помага да се представи връзката между Отца и Сина (и двамата Библията идентифицира като Бог, напр. Колосяни 2:2, което е загадка за повечето), както и какво ще се случи с обърнатите хора след възкресението (което Библията също нарича мистерия, напр. 1 Коринтяни 15:51-54).

Апостол Павел обсъди любовта и даде някои други духовни уроци, свързани с брачното състояние:

⁴ ... увещавайте младите жени да обичат мъжете си, да обичат децата си (Тит 2:4).

²² Съпруги, покорявайте се на своите съпрузи, като на Господа. ²³ Защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата; и Той е Спасителят на тялото. ²⁴ Следователно, както църквата се подчинява на Христос, така и жените нека се подчиняват на своите съпрузи във всичко.

²⁵ Мъже, обичайте жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея, ²⁶ за да я освети и очисти с водно окъпване чрез словото, ²⁷ за да я представи на Себе Си славна църква, а не да има петно или бръчка или нещо подобно, но да бъде свята и без недостатък. (Ефесяни 5:22-27)

Друга причина да направим мъже и жени беше да направим възможно, макар и с физически различия в този живот, двойките да бъдат прославени заедно с Исус (Римляни 8:16-17). Да работим заедно (Битие 1:28; Еклисиаст 4:9-12) и дори да страдаме заедно в този живот също беше част от плана (Римляни 8:16-17) за двойките мъж-жена.

Нека да видим и някои уроци от историята:

³⁰ С вяра стените на Ерихон паднаха, след като бяха обградени в продължение на седем дни. ³¹ С вяра блудницата Раав не загина с онези, които не повярваха, когато прие с мир шпионите. ³² И какво повече да кажа? Защото времето не би ми позволило да разкажа за Геденон, Варак, Самсон и Йефтай, също за Давид и Самуил и пророците: ³³ които чрез вяра покориша царства, вършеха правда, получиха обещания, запушиха устата на лъвовете, ³⁴ потушиха насието на огън, избягали от острието на меча, от слабост станали силни, станали храбри в битка, обърнали към бягство армиите на извънземните. ³⁵ жени получиха мъртвите си възкресени отново. Други бяха измъчвани, без да приемат освобождението, за да получат по-добро възкресение. ³⁶ Други бяха съдени за подигравки и бичувания, да,

и за вериги и затвор. ³⁷ Те бяха убити с камъни, бяха разсечени на две, бяха изкушени, бяха убити с меч. Те се скитаха в овчи и кози кожи, бедни, страдащи, измъчени — ³⁸ от които светът не беше достоен. Те се скитаха в пустини и планини, в ровове и пещери на земята. ³⁹ И всички тези, след като са получили добро свидетелство чрез вяра, не получиха обещанието, ⁴⁰ Бог е предвидил нещо по-добро за нас, за да не **бъдат свършени** отделно от нас. (Евреи 11:30-40)

И мъжете, и жените имаха вяра и бяха наследници на обещанията — еднакво. И мъжете, и жените трябва да бъдат направени перфектни. И това ще бъде по-добре за нас.

С каква цел?

Да даряваш любов по уникален начин през цялата вечност.

Както апостол Павел пише на християните (и не само на семейните двойки):

¹² И нека Господ ви направи да се **увеличите и изобилствате в любов един към друг и към всички** ... (1 Солунци 3:12)

Независимо дали са мъже или жени, хората са предназначени да дават любов. Увеличаването на любовта към всички ще направи вечността по-добра.

Какво се е случило с хората?

Когато Бог за първи път създаде хората, Той ги благослови (Битие 1:28). Той също така каза, че всичко, което е направил (включително хората), е „много добро“ (Битие 1:31).

Освен това забележете, че Библията специално учи:

²⁹ ... Че Бог е направил човека прав, Но те са търсили много планове. (Еклисиаст 7:29)

В Едемската градина Бог даде на първите истински хора – Адам и Ева (Битие 3:20) – всичко, от което наистина се нуждаеха.

Те имаха чиста и приятна среда, храна и нещо за правене (Битие 2:8-24). Те основно живеяха с истината.

Но има и невидим духовен свят, който е мистерия за повечето. Има невидимо царство, което включва ангели. Библията показва, че преди да бъдат създадени хората, една трета от ангелите се разбунтуваха и последваха противник, сега известен като Сатана (Откровение 12:4).

След време Сатана (вж. Откровение 12:9) се появи като змия. След това той каза на Ева, че Бог ги възпира (Битие 3:1,4-5).

Змията измами Ева с хитростта си (2 Коринтяни 11:3). Сатана каза на Ева да не вярва на Божието слово (Битие 3:2-4). Той апелира към личните похоти и суетата на Ева и тя избра да не се

подчинява на Бога и вместо това да слуша Сатана (Битие 3:6а). Съпругът ѝ Адам беше там с Ева и реши, че трябва да съгреша и да бъде с нея (Битие 3:6б).

Спекулативна вложка: Човешко дълголетие

След първите пет глави от Книгата Битие, където виждаме някои хора, живеещи над 900 години.

И така, защо ранните хора като Адам и Ной са живели толкова дълго?

Еврейският историк Йосиф Флавий твърди, че отчасти това се дължи на факта, че Бог е имал „по-добра“ храна за тях, както и че им е дал време да развият ранни технологии (Книга за антиките 1, 3:9).

Привидно обаче причината, поради която Бог е позволил на хората да живеят по-дълъг живот преди, е била, за да могат да видят по-добре последствията от греха и живота отделно от Божиите пътища. Тогава ефектите от замърсяването, например, не биха били толкова бързо очевидни, колкото са в 21^{-ви} век. Освен това, по-дългият живот би им помогнал да видят по-добре обществените и други проблеми, в които хората се забъркват.

Те ще видят, че хората НЕ правят света по-добър. Следователно, след като ще бъдат възкресени (Откровение 20:11-12), те ще осъзнаят по-добре грешките, когато не вървят по Божия път.

По-късните поколения щяха да видят Големия потоп (той е в историческите записи на много общества), както и да видят повече от негативните ефекти на човечеството, следващо указанията на Сатана, за разлика от истинския живот по Божия начин.

Бог определи, че е по-добре за по-късните поколения да живеят по-кратък живот, най-общо казано и страдат за по-кратки периоди. Божият план е да сведе до минимум страданието (вж. Плач 3:33).

Мистерията на Сатана и неговите демони

Но не само Ева беше измамена. Новият завет казва, че „тази древна змия“ се нарича „дявол и сатана, който мами целия свят“ (Откровение 12:9).

Исус учи, че Сатана е лъжец и баща (инициатор) на лъжите (Йоан 8:44).

Първоначално Сатана е бил известен като Луцифер (Исаия 14:12), което означава „носител на светлина“. Той беше „херувим“ (Езекиил 28:14). Херувимът е крилато ангелско същество, чиито роли включват да бъдат в милостта на Бог (Изход 25:18-20; Езекиил 28:14,16).

Луцифер е създаден като основно съвършено (вж. Езекиил 28:15) и привлекателно същество (вж. Езекиил 28:17). Но това съвършенство не продължи (Езекиил 28:15).

Бог е създал Луцифер и ангелите, но в известен смисъл тяхното създаване не е завършено, докато не се формира характер в тях. Сега Бог не може да сложи характер мигновено в едно – ако го направи, по същество Той ще създаде някакъв тип „компютърно управляван“ робот. Това важи както за духовните същества, така и за човешките същества.

Ако Бог създаде праведен характер мигновено по нареждане, нямаше да има никакъв характер, защото характерът е тази способност на отделна същност, на индивида, да стигне до собственото си познание за истината и да направи своя собствена решение и желание да следваме правилното вместо грешното. И създаденият индивид трябва да вземе това решение. С други думи, индивидът, човек или ангел, участва в собственото си творение.

Това е мистерия за повечето, тъй като малко хора са разбрали напълно това.

Моля, разберете, че Библията показва, че много преди инцидента в Едемската градина, Сатана е бил „съвършен в пътищата си“ (Езекиил 28:11-15а), но след това се поддал на гордостта и беззаконието и бил низвергнат на земята (Езекиил 28:15б-17; Исая 14:12-14). Той стана противник на Бог (Сатана означава противник), вместо правилно да изгради праведен характер.

Неговият бунт беше една от причините след първоначалното създаване на Битие 1:1, имаше хаос и земята стана „пуста“ (ISV, GNB) в Битие 1:2. Тогава Бог отиде да „обнови лицето на земята“ (Псалм 104:30), което включваше правене на неща, които Той направи по време на „пресътворяването“ (Битие 1:3-31; 2:1-3).

Защо нещо от това е от значение?

Е, обновяването („пресъздаването“) показва, че Бог може да поправи това, което дяволът може да унищожи. Писанията показват, че Бог има план да направи това в бъдеще (напр. Деяние 3:19-21; Исая 35:1-2).

И все пак имайте предвид, че Библията учи, че Луцифер е „печатът на съвършенството, пълен с мъдрост и съвършен по красота“ (Езекиил 28:12).

Като ангелско същество, Луцифер не се нуждаеше от физическа прехрана.

Луцифер имаше всичко.

И все пак той съгреши (както и някои други ангели според 2 Петър 2:4) и привлече една трета от ангелите със себе си на земята (Откровение 12:4) (по-късно ангелите ще бъдат съдени от Божиите хора според 1 Коринтяни 6: 3).

Луцифер и неговият бунт показаха, че дори същества, които „имаха всичко“, могат да се бунтуват, за да се опитат да влошат нещата. И по-късно той убеди първите хора, които „имаха всичко“, също да се бунтуват срещу Бог (Битие 3:1-6).

Следователно това помага да се покаже, че ако Бог даде на хората всичко, от което се нуждаят, за да няма бедност, че без богоугоден характер, хората все още биха създавали проблеми на себе си и на другите.

Защо Бог позволява на Сатана да мами ?

Дали бунтът на Сатана попречи на Божия план?

Не.

Но не показва ли Библията, че Сатана, „князът на силата на въздуха“ (Ефесяни 2:2), излъчва своето егоистично и непокорно послание? Не е ли дяволът „заслепил“ умовете на по-голямата част от човечеството като „бог на този век“ (2 Коринтяни 4:4)?

Да и да.

Не учи ли Библията, че Сатана Дяволът „мамва целия свят“ (Откровение 12:9)?

да.

Е, тогава защо Бог позволи на Сатана и неговите демони да дойдат, за да измамат хората и да причинят други проблеми на земята?

Има няколко причини.

Апостол Павел нарече нашето време „този сегашен зъл век“ (Галатяни 1:4), което предполага по-добра епоха, която идва.

Защо обаче му е позволено на Сатана да има някаква сила в нашата епоха, след като преди това е отхвърлил Бог?

Влиянието на Сатана ни помага да научим уроци и често да изграждаме характер по-бързо, отколкото ако го нямаше. По-бързо, за да можем да преодолеем и да изградим праведен характер чрез съпротива, както и бързо да видим плодовете от вървенето по грешен път. Всеки път, когато се съпротивлявате на греха, вие ставате духовно по-силни.

Макар и трудно понякога, това ускорение води до по-малко общо страдание.

Нека разгледаме няколко неща, които помагат да се илюстрира това.

Помислете за въглерода като парче въглища. Може да се разпадне сравнително лесно, но след като е под екстремно налягане, може да се превърне в диамант, който е сред най-твърдите естествени вещества. И така, слабият става силен чрез натиск. Библията учи, че християните, макар и слаби в света (1 Коринтяни 1:26-29), трябва да бъдат чисти като рафинирано злато, сребро или скъпоценни камъни според 1 Коринтяни 3:12.

След това си представете, че искате да преодолеете някакъв тежък предмет, който не можете да вдигнете. Можете да погледнете тежкия предмет, но това няма да го премести. Бихте могли да огъвате ръцете си около двадесет минути на ден и това може да направи ръцете ви малко по-силни — но не твърде много — или може би ще отнеме години и години, за да промените нещо.

Или бихте могли да тренирате с големи тежести, с които можете да се справите. Повдигането им би било по-трудно, отколкото просто да повдигнете ръцете си.

Въпреки това, вдигането на тежести не само би направило ръцете ви по-силни, отколкото просто да ги огъвате, този тип упражнение също би направило времето, необходимо, за да направите ръцете ви достатъчно силни, за да преодолеете обекта, много по-кратък.

Сега помислете за това:

През 1962 г. Виктор и Милдред Гьорцел публикуват разкриващо изследване на 413 „известни и изключително надарени хора“, наречено *Cradles of Eminence*. Те прекараха години в опити да разберат какво е създало такова величие, каква обща нишка може да минава през живота на всички тези изключителни хора.

Изненадващо, най-забележителният факт беше, че почти всички от тях, 392, трябваше да преодолеят много трудни препятствия, за да станат това, което бяха. (Holy Sweat, Tim Hansel, 1987, Word Books Publisher, стр. 134)

Какво общо имат тези примери с това защо има дявол?

Да позволим на дявола да се опита да изкуши човечеството по същество ускорява процеса на преодоляване на собствените си недостатъци и развиване на праведен характер с Божията помощ (Филипяни 4:13; Яков 4:7). Крайният резултат от което е, че хората ще могат да преодоляват по-бързо и с възможно най-малко страдание (вж. Плач 3:33; 1 Петър 4:12-13 ; 3 Йоан 2).

И ако Бог ви призовава в тази епоха, Той няма да ви позволи да бъдете изкушавани от Сатана или различни похоти извън това, с което можете да се справите (1 Коринтяни 10:13).

Съпротивата на Сатана и различни изкушения ви прави духовно по-силни (Яков 1:12, 4:7) и ще ви помогне да можете да помагате на другите в бъдеще (вж. 1 Йоан 4:21). Сатана не иска да вярвате в истината на Божието слово.

Мистерия на Истината

Кеймбриджският речник дефинира „ истината“ по следния начин:

истината реалните факти за ситуация, събитие или човек:

Истината е нещо, което е наистина точно. И все пак философите, обикновените хора и лидерите отдавна се чудят за истината.

И така, нека забележим как речникът на *Кеймбридж* дефинира „формалната“ истина:

факт или принцип, който се смята за верен от повечето хора:

Но горното със сигурност не винаги е вярно. И мнозина отдавна са осъзнали това. И все пак, мнозина смятат „официалната“ истина за реалност и не приемат абсолютите като истинската

истина. Но вярванията, индивидуални или колективни, сами по себе си често не са верни. Библията предупреждава срещу онези, които се съветват с хората, вместо наистина с Бога (Исая 30:1; 65:12b). Грехът е фактор (вж. Исая 59:2a).

Когато разговаря с Исус, римският префект Понтий Пилат попита за истината:

³⁷ Затова Пилат Му каза: „Ти цар ли си тогава?“

Исус отговори: „Право казваш, че съм цар. За тази причина се родих и за тази причина дойдох на света, за да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша гласа Ми.“

³⁸ Пилат Му каза: Какво е истината? И като каза това, той отново излезе при юдеите и им каза: Не намирам никаква вина в Него. (Йоан 18:37-38)

Очевидно Пилат е чувал много аргументи за истината и е стигнал до заключението, че никой не може да я дефинира правилно.

Макар че тогава Исус не отговори на последния въпрос на Пилат, изглежда, че Пилат излезе, без да очаква отговор. Но Исус каза, че тези от истината ще Го чуят.

Малко преди да се срещне с Пилат, Йоан записва, че Исус наистина е казал истината:

¹⁷ Освети ги чрез Твоята истина. Вашата дума е истина. (Йоан 17:17)

Библията също учи, че Бог не може да лъже (Евреи 6:18, Тит 1:2).

Следователно може да се заключи, че всичко, което Бог казва, е истината.

Сега това ще се счита за кръгово разсъждение, особено за тези, които приемат Библията за истина. Въпреки това, след като докажете, че има Бог и че Неговото слово е вярно (а ние имаме книги, като *„Логично ли е съществуването на Бог“* и *„Доказателство, че Исус е Месията“*, които правят това), тогава е логично да заключите, че Божието слово е стандартът за оценка на истината.

Лъжата е нещо, което е противоположно на истината. Следователно нещо в конфликт с оригиналното вдъхновено Божие слово не е вярно, без значение колко хора твърдят, че го вярват.

Мнозина вярват, че трябва да „оставят съвестта да им бъде водач“. Но без Божия Дух, плътският ум не може да разпознае истината както би трябвало (1 Коринтяни 2:14), тъй като сърцето може да бъде отчайващо зло (Еремия 17:9).

Помислете също, че Исус каза:

⁴ ... „Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяка дума, която излиза от Божиите уста.“ (Матей 4:4)

Хората произвеждат хляб от нещата, които Бог е създал. Но истинският начин на живот е да следваме Божието слово.

Апостол Павел пише:

¹³ Поради тази причина ние също благодарим непрестанно на Бога, защото когато приехте Божието слово, което чухте от нас, вие го приехте не като словото на хората, а както е в истината, Божието слово, което също така ефективно работи във вас, които вярвате. ¹⁴. Защото вие, братя, станяхте подражатели на Божиите църкви, които са в Юдея в Христос Исус. (1 Солунци 2:13-14а).

⁷ ... словото на истината, (2 Коринтяни 6:7)

¹³ На Него и вие се доверихте, след като чухте словото на истината, благовестието на вашето спасение; (Ефесяни 1:13)

⁵ ... надеждата, която ви е положена на небето, за която сте чували преди в словото на истината на Евангелието, (Колосяни 1:5)

Истината е загадка за повечето, защото повечето не се доверяват напълно на истинското Божие слово (вж. Колосяни 1:5, -6,25-27; 1 Солунци 2:13), нито разбират голяма част от добрите новини на Евангелието на спасението. Повечето се доверяват на други хора, които самите са били измамани от Сатана (Откровение 12:9). Исус каза:

⁸ „Тези хора се приближават до Мен с устата си и Ме почитат с устните си, Но сърцето им е далеч от Мене. ⁹ И напразно Ми се покланят, като учат като учения човешките заповеди. (Матей 15:8-9)

Доверяването на други хора повече, отколкото на Божието слово, води до напразно поклонение и отвежда хората далеч от истината.

И все пак истината може да се знае.

Апостол Йоан пише:

³¹ Тогава Исус каза на онези юдеи, които Му повярваха: „Ако пребъдвате в словото Ми, наистина сте Мои ученици. ³² И вие ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.“ (Йоан 8:31-32)

⁴⁶ ... И ако казвам истината, защо не Ми вярвате? ⁴⁷ Който е от Бога, слуша Божиите думи; затова не чувате, защото не сте от Бога. (Йоан 8:46-47)

³⁷ ... Дойдох на света, за да свидетелствам за истината. Всеки, който е от истината, слуша гласа Ми (Йоан 18:37).

⁶ Ако кажем, че имаме общение с Него и ходим в тъмнината, ние лъжем и не вършим истината. ⁷ Но ако ходим в светлината, както Той е в светлината, ние имаме общение един с друг и кръвта на Исус Христос Неговия Син ни очиства от всеки грях. (1 Йоан 1:6 - 7)

⁴ Който казва: „Аз Го познавам“ и не пази Неговите заповеди, е лъжец и истината не е в него. ⁵ Но който пази словото Му, Божията любов е свършена в него. По това знаем, че сме в Него. ⁶ Който казва, че пребъдва в Него, сам трябва да ходи точно както Той е ходил. (1 Йоан 2:4-6)

¹⁸ Дечица мои, нека не обичаме с думи или с език, а с дело и с истина. ¹⁹ И по това познаваме, че сме от истината, и ще уверим сърцата си пред Него. (1 Йоан 3:18-19)

³ Защото се зарадвах много, когато дойдоха братя и свидетелстваха за истината, която е във вас, както и вие ходите в истината. ⁴ Нямам по-голяма радост от това да чуя, че децата ми ходят в истината. (3 Йоан 3-4)

Въпреки това, което казва Библията, връзката между истината е Божието слово и това, че е по-добре разбрано от онези, които се подчиняват на Бога, е загадка за мнозина.

Джон също написа следното:

3 ...Праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на светиите! (Откровение 15:3)

Ходенето по Божиите пътища ни помага да разберем по-добре истината, докато живеем според истината.

Като християни, осветени от Божието слово (Йоан 17:17), ние трябва да „разделяме правилно словото на истината“ (2 Тимотей 2:15), като същевременно избягваме „ светски и празни бърбиви, защото това ще доведе до по-нататъшно безбожие ” (2 Тимотей 2:16, NASB). Следователно избягваме компромиси с религиите по света.

Но какво ще стане, ако науката противоречи на Библията, както твърдят много експерти?

Е, „нека Бог бъде истинен, но всеки човек лъжец“ (Римляни 3:4). Вярвайте на словото Божие.

Още във времената на Новия завет имаше хора, които наричаха грешката „наука“. Забележка:

²⁰ О Тимотей, пази това, което е поверено на твоето доверие, като избягваш нецензурни и празни бълбукания и противопоставяния на науката, така наречените фалшиво:

²¹ Което някои изповядват, че са сгрешили относно вярата. (1 Тимотей 6:20-21, KJV)

И така, има хора, които твърдят, че Христос, които са били подведени от интелектуални лидери, които се противопоставят на истината.

Апостол Йоан е вдъхновен да напише:

²⁶ Тези неща ви написах за онези, които се опитват да ви измамат. (1 Йоан 2:26)

Различни учени са били измамни и/или са смятали, че имат факти, които не са съгласни с Божието слово. Не се поддавайте на тяхната дезинформация.

Има Бог (за подробности вижте безплатната книга, онлайн на scog.org, озаглавена: *Логично ли е съществуването на Бог?*) и на Неговото слово може да се разчита за истината. Библията предупреждава, че „[в] добър е човекът, който се уповава на човека“ (Еремия 17:5).

Апостол Павел пише следното на Тимотей за някои, които са:

⁷ винаги се учи и никога не може да стигне до познанието на истината. ⁸ И както Яний и Ямврий се противопоставиха на Мойсей, така и тези се съпротивляват на истината: човеци с покварен ум, неодобрени по отношение на вярата; ⁹ **но те няма да напредват по-нататък, защото тяхната глупост ще бъде явна за всички**, (2 Тимотей 3:7-9)

Мнозина твърдят, че винаги учат и се интересуват от истината, но повечето се съпротивляват на истинската истина.

Истината беше пророкувана да бъде по-оскъдна стока в последните времена:

¹² Да, и всички, които искат да живеят благочестиво в Христос Исус, ще бъдат преследвани. ¹³ Но злите хора и измамниците ще стават все по-зле и по-лоши, мамаяйки и измамени. ¹⁴ Но вие трябва да продължите в нещата, които сте научили и в които сте били уверени, като знаете от кого сте ги научили (2 Тимотей 3:12-14)

Ако имате достатъчно от „любовта към истината“ (2 Солунци 2:10) и действате според нея, можете да бъдете пощадени от предстояща масова измама (2 Солунци 2:7-12) и да бъдете пощадени от ужасен „час на изпитание“, който идва на цялата земя (Откровение 3:7-10).

Мистерията на почивката

Въпреки че не изглежда, че почивката ще бъде мистерия, се оказа, че е така за мнозина.

Библията показва, че Бог благослови седмия ден (Битие 2:2-3). Библията не учи, че Бог е благословил всеки друг ден, избран от човека. Хората трябва „да се покоряват повече на Бога, отколкото на хората“ (Деяния 5:29).

Бог осигури седмична физическа почивка за хората. И Той прави провизии, така че хората да могат да го пазят (вж. Изход 16:5; Левит 25:18-22).

Мнозина са изненадани да осъзнаят, че в дългосрочен план могат да направят повече, като работят шест дни вместо седем. Но това е вярно.

И тъй като хората не разбират писанията, това е загадка за повечето.

Бог вдъхнови пророк Езекиил да напише:

²⁶ Нейните свещеници нарушиха закона Ми и оскверниха светите Ми неща; не са направили разлика между свято и несвято, нито са направили известна разликата между нечистото и чистото; и те скриха очите си от Моите съботи, така че Аз съм осквернен сред тях. (Езекиил 22:26)

Много религиозни водачи нарушават Божия закон и са скрили очите си, свързани със съботите. *Моите съботи* са препратка към седмичната събота, както и годишните съботи, които също са известни като Божии свети дни. Съботите са време на физическа почивка/възстановяване и духовно подмладяване.

Снимките на седемдневната седмица, които точно както Бог даде на хората шест дни да вършат работата си и да почиват на седмия, че Бог даде на човечеството шест „хиляда годишни дни“ (вж. Псалм 90:4; 2 Петър 3:8) за вършетете работата на човечеството, но след това да живеете в „седмия хилядогодишен ден“ в хилядолетното царство (вж. Откровение 20:4-6).

Планът за 6 000/7 000 години е в съответствие с ученията на Новия Завет за това, че сте в „последните дни“ (Деяния 2:14-17), които започнаха не по-късно от времето, когато Исус завършваше Своето земно служение (Евреи 1:1-2). Последните два дни от шестте хиляди години ще бъдат последните дни от този тип седмица.

Еврейската традиция учи, че тази 6000-годишна идея за първи път е преподавана в училището на пророк Илия (Вавилонският Талмуд: Синедрин 97а).

В края на втори и по-ранния трети век гръко-римски светци и епископи като Иринеи (Irenaeus. *Adversus haereses* , книга V, глава 28:2-3; 29:2) и Иполит (Иполит. За Хексамерона , или Шестдневната работа) също разбират и учат 6 000-7 000 години, както и съобщават, че седмичната събота изобразява хилядолетната почивка (седмата от хилядата години).

Но след възхода на император Константин от 4^{-ти} век, много други престават да учат това. Повече за ранните вярвания можете да намерите в безплатната книга, достъпна онлайн на ccog.org, озаглавена „*Вярвания на оригиналната католическа църква*“ .

Въпреки че гръко-римокатолиците вече не преподават официално 6000-годишната доктрина, Бог е позволил на дявола и човечеството през тази 6000-годишна възраст да изберат да тръгнат по грешен път, за да сведат до минимум пълното страдание и да бъдат част от процеса за усъвършенстване на всички хора който ще Го слуша – или в този век, или в бъдещия век.

Защо 6000 години?

Изглежда, че Бог е стигнал до заключението, че това ще бъде достатъчно време за хората да опитат много различни начини на живот, които смятат за най-добри – и няколко поколения от Адам и Ева са имали тази възможност. И така, в продължение на хиляди години хората по-късно ще могат да видят по-добре, че твърденията в Притчи 14:12 и 16:25 , „Има път, който изглежда правилен за човека, но неговият край е пътят на смъртта“, са правилно.

Бог знаеше, че този свят ще стане толкова лош към края на тези 6000 години, че „ако тези дни не се съкратят, никоя плът няма да бъде спасена“ (Матей 24:22).

След 6000 години Исус ще се върне, светиите ще бъдат възкресени, животът на планетата ще бъде спасен и хилядолетната част от Божието Царство ще бъде установена (вж. Откровение 20:4-6)

И това изглежда е мистерия за повечето.

Забележете нещо, което Исая беше вдъхновен да напише:

¹¹ Защото със заекващи устни и друг език Той ще говори на този народ, ¹² На които Той каза: „Това е почивката, с която можеш да успокоиш уморените“ и „Това е освежаването“; И все пак нямаше да чуят. (Исая 28:11-12)

Бог обещава почивка, но поради „заекващи устни и друг език“ – грешни учения и проблеми с превода – повечето не приемат освежаващата почивка, която Бог е предвидил за всяка седмица.

В новозаветната книга на Евреи се използват две различни гръцки думи, които често се превеждат на английски като „почивка“. Транслитерирани на английски, те са *katapausis* и *сабатизъм*. Тъй като много преводачи погрешно са превели и двете думи по един и същи начин, много от тях са били объркани. *Sabbatismos* се използва в Евреи 4:9, докато *katapausis* се използва на места като Евреи 4:3.

Поради бъдещата „почивка“ (*katapausis*) – Царството Божие – духовният Израел трябва да влезе (Евреи 4:3), за тях остава *sabbatismos* – спазване на съботния ден сега (Евреи 4:9). Това означава, че християните ще влязат в бъдещата „почивка“ на Божието Царство, дори когато сега спазват седмичната съботна почивка, която я очаква с нетърпение. В тази епоха Божиите хора трябва усърдно да почиват в същия ден като Бог (Евреи 4:9-11а), „за да не падне някой според същия пример на непокорство“ (Евреи 4:11б).

Поради грешни преводи и „скриването на очи“ от религиозните учители по отношение на Божиите съботи, библейската почивка все още е загадка за мнозина.

Мистерията на греха

Много хора изглежда са объркани относно това какво е грях.

Много се държат така, сякаш могат да го определят.

И все пак Бог, а не хората, е този, който определя греха.

Какво е грях?

Ето как Библията го дефинира:

⁴ Който върши грях, върши и беззаконие, а грехът е беззаконие. (1 Йоан 3:4, NKJV)

⁴ Всеки, който върши грях, върши и беззаконие; а грехът е беззаконие. (1 Йоан 3:4, DRB)

⁴ Всеки, който греши, нарушава закона и всъщност грехът е беззаконие. (1 Йоан 3:4, EOB Нов завет)

⁴ Всеки , който върши грях , престапва и закона, защото грехът е престъпление на закона. (1 Йоан 3:4, KJV)

Какъв закон?

Божият закон, който е в Неговото слово (вж. Псалм 119:11) и който включва десетте заповеди (вж. 1 Йоан 2:3-4; Псалм 119:172; вижте също безплатната книга, достъпна онлайн на [www. ccog.org](http://www.ccog.org), озаглавен: *Десетте заповеди: Декалогът, християнството и звярът*).

Въпреки че никой не е бил принуден да греши, Библията учи, че всички са съгрешили (Римляни 3:23).

Защо хората грешат?

Е, по същата причина, поради която Ева и Адам съгрешиха. Те са били измамани от Сатана и/или техните похоти.

Сатана измами целия свят (Откровение 12:9). Той е използвал всяка лоша мисъл, която е могъл, за да повлияе и измами цялото човечество. Сатана е разпространил своята философия надлъж и нашир (вж. Ефесяни 2:2) – призовавайки суетата, похотта и алчността да ни повлияят.

Забележете следното от покойния евангелист Лерой Неф:

Всеки от нас е настроен на тази измамна бомбардировка от ранна възраст. Сатана е използвал този метод, за да вмъкне грешни мисли и използва околната среда и обстоятелствата, за да ни повлияе да вземем грешни решения, точно както направиха Адам и Ева.

Когато сме се родили, не сме имали омраза или враждебност срещу Бог или Неговия съвършен път. Ние дори не знаехме, че Бог съществува или че Той има правилния начин да живеем. Но навремето и ние развихме същото отношение като Сатана, на егоизъм, на алчност и похот и на желание по собствения си път.

Когато бяхме малки деца, може би сме били като онези, за които Христос говори (Матей 18:3, 4). Те бяха смирени и податливи на обучение — все още не напълно измамани от Сатана и неговото общество. ...

Всички човешки горки, нещастие, болка и нещастия са дошли като пряк резултат от греха – нарушаването на Божиите духовни и физически закони. Щастието и пълноценният живот в изобилие са автоматичните резултати от подчинението на Божия Закон. (Neff L. All About Sin. Tomorrow's World Magazine. април 1972 г.)

И докато Исус умря за всичките ни грехове, грехът има цена. А дългосрочната цена е, че тя се отразява негативно на грешника и на потенциала му да направи още повече добро. Така че, направи не мислете, че грехът сега е полезен за вас (или за другите), но се надяваме, че всички ще извлекат поуки от греховете си (вж. 2 Петър 2:18-20), ще ги изповядат (1 Йоан 1:9) и ще се покаят за тях (вж. Деяние 2:37-38).

Поради неправилни учения и традиции мнозина не признават греха в тази епоха.

Апостол Павел пише:

⁷ Защото тайната на беззаконието вече действа; в момента има само този, който го възпира, докато той може да излезе от средата. ⁸ И тогава ще се яви беззаконникът, когото Господ Исус ще погуби с диханието на устата Си и ще отмени с явяването на Неговото пришествие, ⁹ чието идване е според действието на Сатана, във всяка сила и в знамения, и в чудесата на лъжата, ¹⁰ и във всяка измама на нечестието към загиналите, в замяна на което не получиха любовта на истината, за да бъдат спасени. ¹¹ И поради това Бог ще им изпрати действие на заблуда, за да повярват в това, което е лъжа, ¹² за да бъдат съдени всички, които не са повярвали на истината, но са се наслаждавали на неправдата. (2 Солунци 2:7-12, Берийска буквална Библия)

Част от „тайната на беззаконието“ („тайната на беззаконието“ DRB) е, че мнозина не са били научени на тази истина за греха и/или са били научени да разсъждават около Божиите закони като фарисеите от времето на Исус и вместо това приемат неправилни традиции (вж. Матей 15:1-9). Тези, които нямат достатъчно любов към истината, ще бъдат жестоко измамани, когато се приближаваме към края на тази епоха.

Библията учи: „Не се заблуждавайте, мои възлюбени братя“ (Яков 1:16).

И все пак ние, хората, сме склонни да се заблуждаваме (особено с влиянието на Сатана) и да не осъзнаваме степента на склонността си да се отклоняваме.

Апостол Яков обяснява следното за изкушението и греха:

¹² Блажен човекът, който търпи изкушение; защото когато бъде одобрен, той ще получи венеца на живота, който Господ е обещал на тези, които Го обичат. ¹³ Никой да не казва, когато е изкушаван: „Изкушаван съм от Бог“; защото Бог не може да бъде изкушаван от зло, нито Самият Той изкушава някого. ¹⁴ Но всеки се изкушава, когато е привлечен от собствените си желания и примамван. ¹⁵ Тогава, когато желанието зачене, то ражда грях; а грехът, когато се разрасне, ражда смърт. (Яков 1:12-15)

За да се противопоставите на изкушението, да изхвърлите грешната мисъл от ума си, която влиза в него, напълнете ума си с добри мисли (Филипийци 4:8) и се обърнете към Бога.

Какви по-добри мисли има от тези за Бог и Неговото Слово? Ако се съпротивлявате правилно на Сатана, Библията казва, че той ще избяга (Яков 4:7).

Съпротивата ви прави духовно по-силни, докато отдаването на греха ви прави по-слаби.

Грехът помага да покажем на онези, които са готови да повярват, че имаме нужда от Бог и Неговите пътища.

Бог разбра за влиянието на измамата на Сатана, както и за човешките похоти, и разработи план за спасение, който взема това предвид (за повече подробности относно това, моля, вижте

безплатната онлайн книга: *Universal OFFER of Salvation. Apokatastasis: Can God да спасим изгубените в една бъдеща епоха? Стотици писания разкриват Божия план за спасение*).

3. Какво учат световните религии?

Различните религии имат своите вярвания за целите на творението. И така, нека разгледаме някои изявления от тези, които се отнасят до различни източни и западни религии.

Но първо, нека разгледаме атеистите. Атеистите не вярват, че хората имат някаква цел, освен може би удоволствие или някаква форма на лично удовлетворение.

Има някои (които може или не може да се смятат за атеисти), които вярват, че би било по-добре, ако съществуваша по-малко хора:

Антинализмът е вярата, че човешкият живот е обективно безполезен и безсмислен. Както The Guardian обяснява, антинализмите твърдят, че човешката репродукция причинява неоправдана вреда на човешкото общество (което не би трябвало да съществува отначало според този начин на мислене) и планетата. Освен това родителите са виновни за морално престъпление, като налагат съществуване на деца, които не са се съгласили с тяхното съществуване. ...

антинализмите често твърдят, че тяхната вяра в безполезността на човешкия живот е мотивирана от състрадание към човешкия живот...

антинализмите искат да защитят човечеството от вреда, като гарантират неговото унищожаване... (Уолш М. Разрастващо се движение „Антинализм“ призовава за изчезването на човечеството... Daily Wire, 15 ноември 2019 г.)

По принцип антинализмите вярват, че хората причиняват повече вреда, отколкото полза, животът е труден и затова хората не трябва да носят повече човешки същества на света, тъй като това ще увеличи общото страдание и болка.

Но те са в грешка относно човешката стойност.

Хората имат стойност. И докато има страдания, хората бяха накарани да допринасят и помагат. Има смисъл в живота.

Сега, нека видим какво казва индуизмът за целта на човечеството.

Съобщава се, че има малко повече от един милиард индуси. Ето информацията за вярванията на тази вяра:

Според индуизма смисълът (целта) на живота е четиристранен: да се постигне Дхарма, Арта, Кама и Мокша. Първият, дхарма, означава да действаш добродетелно и праведно. ... Вторият смисъл на живота според индуизма е Арта, което се отнася до стремежа към богатство и просперитет в живота на човек. ... Третата цел на живота на индуса е да търси Кама. Казано по-просто, Кама може да се определи като получаване на наслада от живота. Четвъртият и последен смисъл на живота според индуизма е Мокша, просветление. Безспорно най-трудният за постигане смисъл на живота, Мокша може да отнеме на индивида само един живот, за да го постигне (рядко) или може да отнеме няколко.

Въпреки това, той се счита за най-важния смисъл на живота и предлага такива награди като освобождение от прераждане, самореализация, просветление или единство с Бога. (Сивакумар А. Смисълът на живота според индуизма, 12 октомври 2014 г.)

И така, по същество индуизмът учи да се стремим да живеем праведно, да търсим просперитет, да се наслаждаваме на живота и да постигнем просветление, което според един индус, който чух да говори, също включва обожение. Въпреки че тези индуски вярвания могат да бъдат в съответствие с Библията, те не обясняват защо трябва да има живот на първо място.

Съобщава се, че има малко повече от половин милиард будисти. Будизмът има различна гледна точка от индуизма:

Будизмът отрича, че съществува постоянно и абсолютно значение на живота, и описва живота като незадоволителен (*s. dukkha*) и празен (*s. sunyata*). Въпреки това, Буда призна, че съществува относително значение на живота и именно чрез тази относителна и обусловена природа на живота можем да постигнем и осъзнаем универсалната истина. Според дискурсите на Буда, нашият живот и светът не са нищо друго освен явления, които се издигат и падат. Това е процес на формиране и израждане. (Какво е значението на живота? Buddhanet.net, извлечено на 21.03.19)

Докато индуизмът има много богове, будизмът няма един. И ако няма Бог, тогава будистите (както другите атеисти) са прави, че животът няма абсолютно значение.

Но ако съществува божествено Духовно Същество и да, логично е да заключим, че съществува (за да имате информация, която доказва това, вижте също нашата безплатна брошура онлайн на ssog.org, Логично ли е съществуването на Бог?), тогава това би направило повече смисъл, че един божествен Създател е имал истинска и значима цел.

Сега и будизмът, и индуизмът преподават идея, наречена карма. Ето малко информация от будистки източник:

Кармата е законът на моралната причинност. Теорията за кармата е основна доктрина в будизма. ... В този свят на човек не се случва нищо, което той по някаква причина не заслужава. ... Терминът карма на Пали буквално означава действие или правене. Всеки вид умишлено действие, независимо дали умствено, словесно или физическо, се счита за карма. Той обхваща всичко, което е включено във фразата „мисъл, дума и дело“. Най-общо казано, всички добри и лоши действия представляват карма. В крайния си смисъл карма означава всяка морална и неморална воля. (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhanet.net, извлечен на 22.07.19)

Макар че Библията не използва термина „карма“, тя учи, че човек ще пожъне това, което посее (Галатяни 6:7-8). Но за разлика от будизма, Библията учи, че Бог ръководи нещата (Притчи 16:9) , така че в крайна сметка това ще работи добре за онези, които приемат Неговата воля (вж. Римляни 8:28). И няма да има край на увеличаването на мира (Исая 9:7).

Сега обаче трябва да се отбележи, че индуизмът и будизмът искат светът да бъде по-добро място. Но те не разбират как Библията учи, че това ще се случи.

За разлика от будистите, мюсюлманите вярват в божествен Създател, който има предназначение за хората. Съобщава се, че има 1,8 милиарда мюсюлмани. Ето един ислямски възглед, свързан с това защо Бог е създал хората:

Нашето тяло, нашият дух, нашата предразположеност да се покланяме на Бог и нашата светлина са дарове, изпратени директно от Бог, за да служат като критични средства за нашето постигане на човешкото съвършенство. Това съвършенство се крие в култивирането на онези аспекти на духа, които надхвърлят неговите оживяващи качества, актуализиране на нашата склонност към поклонение и прецизиране на нашата светлина. Когато това се случи, човекът е красиво създание и като такова, подходящ обект на божествена любов, защото, както спомена нашият Пророк , „Наистина, Бог е красив и обича красотата“. (Шакир А. Човекът в Корана. Вестник на колежа Зайтуна , 5 юни 2018 г.)

Докато Исус също посочи, че целта трябва да бъде съвършенството (Матей 5:48), горното не обяснява истински защо Бог е създал хората. Следният ислямски източник обаче дава причина:

Бог създаде човека, за да Му служи, което означава, че хората трябва да вярват в Единния Бог и да вършат добро. Това е обектът на човешкия живот. Бог казва: „Не съм създал хора, освен за да Ми служат. (Ветровете, които се разпръскват, 51:56) (Каква е целта на човешкия живот в исляма? Асоциация на покръстените мюсюлмани в Сингапур, достъп на 21.03.19)

Въпреки че хората трябва да правят добро , голяма част от останалата част от горното е подобна на някои протестантски възгледи за това защо Бог е създал хората, които ще разгледаме по-нататък.

Някои протестантски възгледи

Има различни възгледи за това защо Бог е създал хората в рамките на вече споменатите религии.

Същото важи и за протестантите.

Съобщава се, че има малко над 800 милиона протестанти и те са разделени от много деноминации, служения и секти (забележете: *Непрекъснатата* Божия църква НЕ е протестантска – подробности за това защо се намират в нашите безплатни онлайн книги: *The Continuing History of the Църква на Бог и надежда на спасението: Как продължаващата Божия църква се различава от протестантизма*).

Въпреки това, въпреки разнообразието от протестанти, изглежда има някои общи споразумения защо Бог е създал нещо.

Забележете един протестантски възглед за това защо Бог е създал хората:

Защо Бог е създал хората?

Той направи това, за да си даде слава. Бог ни създаде да живеем и да се наслаждаваме на взаимоотношенията, както го правеше. Исус каза: „Аз ви казах това, за да бъде моята радост във вас и вашата радост да бъде пълна” (Йоан 15:11). ...

Да отнесем слава на Бога – тоест да го възвисим, да го издигнем, да Му въздадем хвала, да размишляваме върху него с почит – всъщност е нашата цел в живота. (Bell S. Josh McDowell Ministry. Публикувано на 11 април 2016 г.)

Ние в ССОГ не бихме се съгласили. Бог не ни е създал, защото е някаква водена от егото духовна същност, която има нужда от хора, за да Му отдаде слава. Нито въздаването на слава на Бога е целта на човешкия живот. Но е вярно, че Бог искаше да увеличи радостта.

Ето още един, донякъде подобен протестантски отговор:

Защо Бог е създал на първо място? Беше ли му скучно? Самотен ли беше? Защо Бог премина през проблема да създаде хора?

Библията ни казва, че крайната цел на Бог за вселената е да разкрие Неговата слава. Библията ни казва, че крайната цел на Бог за човечеството е да разкрие Неговата любов. (Беше ли отегчен Бог? Всичко за служенията на Бог, достъп до 21.03.19)

Е, това е малко по-близо, тъй като любовта е част от него, но отново внушението е, че Бог е създал всичко поради нуждата Му да бъде погалено егото. Бог не е суетен и няма нужда от това.

Ето изгледи от други двама протестанти:

Защо Бог е създал света?

Краткият отговор, който прозвучава в цялата Библия като гръм, е: *Бог създаде света за своя слава*. (Пайпър Дж. 22 септември 2012 г. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> достъпен на 16.01.19 г.)

Защо Бог създаде?

Бог не е създал поради някакво ограничение вътре в Себе Си. Вместо това Той създаде всичко от нищо, за да изложи славата Си на показ за наслада на Неговите създадени същества и за да могат те да обявят Неговото величие. (Lawson J. Ligonier Ministries, 3 юли 2017 г.)

Още двама твърдят, че Бог е създал неща за Негова лична слава.

Така че тези протестантски (включително баптистки) източници изглежда са съгласни. Но ние в ССОГ не вярваме, че наистина разбират тайната на Божия план.

Гледки от Римокатолическата църква и Свидетелите на Йехова

Ами римокатолиците?

на католическата църква учи:

293 Писанието и Преданието никога не престават да учат и празнуват тази основна истина: „Светът е създаден за Божията слава“. ¹³⁴ Св. Бонавентура обяснява, че Бог е създал всичко „не за да увеличи славата Си, а за да я покаже и разпространи“, ¹³⁵ тъй като Бог няма друга причина да създава освен своята любов и доброта: „Създанията са възникнали, когато ключът на любовта отвори ръката му.“ ¹³⁶ Първият ватикански събор обяснява:

Този, истински Бог, от собствената си доброта и „всемогъща сила“, не за увеличаване на собственото си блаженство, нито за постигане на своето съвършенство, а за да прояви това съвършенство чрез благата, които дарява на създанията, с абсолютна свобода на съвета „и от началото на времето, направен от нищо и двата вида на създанията, духовните и телесните. . . “ ¹³⁷

294 Божията слава се състои в осъществяването на това проявление и предаване на Неговата доброта, за която е създаден светът. Бог ни направи „да бъдем Негови синове чрез Исус Христос, според целта на Неговата воля, за похвала на Неговата славна благодат“, ¹³⁸ защото „Божията слава е човекът, който е напълно жив; освен това животът на човека е видението на Бога: ако Божието откровение чрез творението вече е получило живот за всички същества, които живеят на земята, колко повече проявлението на Отца в Словото ще получи живот за тези, които виждат Бога.“ ¹³⁹ Крайната цел на творението е Бог, „който е създател на всички неща, най-накрая да стане „всичко във всичко“, като по този начин едновременно гарантира собствената си слава и нашето блаженство.

Сега, поради споменаването на любовта, горното е по-близо от някои други източници, макар че не е достатъчно пълно, тъй като пропуска важна причина.

Покойният кардинал Джон Хенри Нюман се приближи, когато написа следното:

Създаден съм да правя нещо или да бъда нещо, за което никой друг не е създаден. Имам място в Божиите съвети, в Божия свят, което никой друг няма... Ако наистина не успея, Той може да издигне друг, както би могъл да направи камъните деца на Авраам. И все пак имам участие в това велико дело... Той не ме е създал за нищо. (Newman JH. *Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman*. Longmans, Green, 1903, p. 301)

Горното в общи линии е правилно, въпреки че все още не е пълно. Някои протестанти също осъзнават, че Бог ще има дело за Своите светии през вечността, но са склонни да са неясни за това каква работа и защо.

Сега, ето какво учат Свидетелите на Йехова в *урок 2.3* от своите онлайн библейски учения, озаглавен *Защо Бог създаде хората ?* :

Йехова създаде хората, за да се радват **на живота на земята завинаги** и да го познават като свой любящ Баща. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> достъпен на 01/16/ 19)

... защо съществува земята? ... Той е създаден, за да бъде красив дом за хората (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> достъпен на 16.01.19).

1. Бог създаде земята да бъде постоянен дом за хората
2. Бог създаде хората да **живеят вечно** под Неговото любящо ръководство. Той ще постигне тази цел (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Въпреки че е вярно, че Бог е създал земята да бъде дом за хората и че Бог ще даде на тези, които ще се покаят правилно и ще приемат Исус, вечен живот, това наистина не обяснява ЗАЩО Бог е създал хората на първо място.

Блажената визия

Някои смятат, че вечността ще бъде прекарана предимно в гледане на лицето на Бог. Това е известно като „Беатифичното виждане“.

Докато Библията учи, че можем да виждаме лицето на Бог завинаги (Псалм 41:12), някои преподават блаженното видение като християнска награда и цел на творението.

Ето как го описва *New World Encyclopedia* :

Блаженното **видение** е термин в католическата теология, описващ прякото възприятие на Бог, на което се радват тези, които са в небето, придавайки върховно щастие или благословение. От тази гледна точка разбирането на хората за Бог, докато е жив, е непременно косвено (опосредствано), докато блаженното видение е пряко (непосредствено). ...

Тома Аквински обяснява блаженното видение като крайната цел на човешкото съществуване след физическа смърт. Формулировката на Аквински за гледане на Бог в небето е паралелна с описанието на Платон за виждане на Доброто в света на Формите, което не е възможно, докато все още е във физическото тяло. ...

Философията на Платон наемква за концепцията за Блажено видение в Алегорията на пещерата, която се появява в Републиканската книга 7 (514a-520a), говорейки чрез характера на Сократ:

Моето мнение е, че в света на знанието идеята за доброто (Доброто) се появява последна и се вижда само с усилие; и, когато се види, също така се заключава, че е универсалният автор на всичко красиво и правилно, родител на светлината и на господаря на светлината в този видим свят и непосредствен източник на разум и истина в интелектуалния (517b ,c) .

За Платон доброто изглежда съответства на Бог в християнската теология. ...

Свети Киприан Картагенски (трети век) пише за спасените, които виждат Бога в Царството Небесно:

Колко голяма ще бъде твоята слава и щастие, да ти бъде позволено да видиш Бога, да бъдеш удостоен да споделиш радостта от спасението и вечната светлина с Христос, твоя Господ и Бог... да се насладиш на радостта на безсмъртието в Царството Небесно с праведните и Божиите приятели. ...

През тринадесети век философът-теолог Тома Аквински, следвайки своя учител Албертус Велики, описва крайната цел на човешкия живот като интелектуално блаженно виждане на Божията същност след смъртта. Според Аквински, блаженното видение превъзхожда както вярата, така и разума. ...

Индуистката и будистката мисъл отдавна говорят за преживяването на самадхи, в което душата намира единение с божественото, докато е все още в тялото. Мистичната традиция в исляма говори за буквално виждане с очите на Бог: „Когато го обичам, аз съм неговият слух, чрез който той чува; и зрението му, чрез което вижда; ръката му, с която удря; и крака му, по който ходи” (Хадис от Ан-Навауи 38).

Джордж Фокс и другите ранни квакери вярвали, че прякото преживяване на Бог е достъпно за всички хора, без посредничество. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision достъпен на 04/16/19)

Забележка: Библията е ясна, че Бог ще слезе на земята (Откровение 21:1-3), следователно Писанието отрича възгледа за блаженно видение в небето.

Редакторът на *Lutheran Journal of Ethics* пише:

Но крайната цел на Божията цел за човешкото създание блести чрез есхатологично разбиране на освещението, където ни е обещано блажено видение за святост и пълно общение с Бога във вечността. (Сантос С. Въведение на редактора: лутерани и освещение. © септември/октомври 2017 г. Вестник по лутеранска етика, том 17, брой 5)

Много протестанти, които вярват в блаженното видение, клонят към възгледа, че това видение е духовно, а не физическо виждане (напр . Ортлун Г. Защо не разбираме блаженното видение. Първа баптистка църква в Охай, 26 септември 2018 г.).

Тези, които приемат версиите на блаженното видение като крайна цел, са склонни да мислят, че виждането на Бог ще ги изпълни с Неговото или тяхното собствено щастие.

Ето противоположно мнение за това видение от някогашен писател на Църквата на Бог:

Ако вечността трябва да бъде прекарана в блажено гледане в лицето на Бог или всяко наше желание да бъде изпълнено незабавно — както учат много религии — след няколко месеца (или след няколко октилона години, няма значение), животът ще стане скучен . И след като животът стане скучен, ще бъде отвратително и адски ужасяващо. Защото няма да остане нищо освен една безкрайна вечност на скука, която предстои – със смъртта

прекрасен, но невъзможен начин за бягство (вж. Лука 20:35-38). Това наистина би било най-голямото мъчение.

Но нашият Вечен Баща има по-добра идея. Той е разработил план, в който вечността няма да става все по-скучна. Но колкото и невероятно да изглежда, вечността ще става все по-въълнуваща, по-блестяща и по-приятна, докато всеки еон следва еон. (Kuhn RL. Семейството на Бог – част трета: Да обитаваме вечността. Добри новини, юли 1974 г.)

Да, Бог направи това, което направи, така че вечността да бъде по-добра. Забележете нещо от починал писател на църквата на Бог:

Богът, който събра този свят, направи това с план в ума. Този план не беше безнадеждна Нирвана на една основна религия на света, която обещава, че ще станете несъзнателна част от великото цяло на нищото без притеснения завинаги - защото нямате индивидуално съзнание завинаги. Това не е блаженството да спиш в хамак, закачен между две финикови палми в оазис, да бъдеш вечно хранен от сладострастни девойки, обещанието за което последователите на Аллах са сигурни. Това не е да се разхождате по златните улици със златни чехли, да дрънкате на арфа, като единствената ви грижа е как да запазите ореола си прав, както изглежда обещават повечето протестантски групи. Със сигурност не е обещанието най-накрая да можете да погледнете в лицето на Бог и да оцените блаженното видение (каквото и да е то), както е обещанието към тези, които следват католическата вяра: Това, което Бог, който е създал всичко, предлага е да да те въведе в самото Му семейство. Да бъдеш Бог, както Бог е Бог! Не просто да бъдем Бог в евфемистичния смисъл на всички нас да сме братя и сестри с Бог като наш фигурен Баща, но и да споделяме напълно Неговата божествена природа. ...

Истинският Божий план е практичен. Той казва за Своето семейно Царство, че никога няма да има край на неговото разширяване. Неговият план е да продължи да добавя синове и дъщери, които изглеждат, чувстват, действат като Него и които са съставени от същия самовъзстановяващ се вечен духовен живот като Той, завинаги! Ето защо целта, която Бог е поставил пред Себе Си, е надежда, която дори Той никога няма да изпълни. Безкрайно, вечно, завинаги създаващо непрекъснато разрастващо се семейство, за да се наслаждава и да управлява великото творение, което Той вече е създал – и да споделяме с вас безкрайно бъдещи творения. Натоварен, практичен, интересен, предизвикателен, текущ план, който дава вечна причина за живот.

В този план няма скука. Никога не е момент, в който интересът ви да изтече. Никаква митична, религиозно звучаща папка за някаква духовна земя, където никога не правите нищо завинаги – а вечна работа по създаване, управление! решаване на проблеми с видима полза. ... Той има силата да те възкреси ... (Hill DJ. Това, от което светът се нуждае сега е... НАДЕЖДА. Обикновена истина, февруари 1979 г.)

Забележете нещо от късен лидер на Църквата на Бог:

"Ако човек умре, ще оживее ли отново?" (Йов 14:14). Това трябва да е време на НАДЕЖДА, защото дори и ТОЗИ СВЯТ да умре — и ще бъде — ще последва **ВОСКРЕСЕНИЕ на един нов и по-добър свят** — свят в МИР — свят на удовлетворение, щастие, изобилие, РАДОСТ! Дай

Боже да разберем! Не просто непрекъснато съществуване — а пълноценен, щастлив, интересен, ИЗБИЛЕН живот! Да — и то за ЦЯЛА ВЕЧНОСТ! (Армстронг НВ. Каква е целта на Възкресението? Добри новини, март 1982 г.)

Тъй като мнозина не разбират напълно Писанията, те са насърчавали възгледи, като например как преподават блаженното видение, които не са напълно съвместими с Божия план.

Гледането на Бог само по себе си не прави вечността по-добра. Въпреки че Той, който ни благославя завинаги, със сигурност ще направи това (вж. Псалм 72:17-19).

Всички неща, създадени за Исус

Новият Завет учи това, свързано с Исус и сътворението:

¹⁵ Той е образ на невидимия Бог, първородният над цялото творение. ¹⁶ Защото чрез Него бяха създадени всичко, което е на небето и което е на земята, видимо и невидимо, било то престоли или владения, или началства, или власти. Всички неща са създадени чрез Него и за Него. Колосяни 1:15-16)

² ... Неговият Син, Когото Той постави за наследник на всичко, чрез Когото създаде и световите; ³ който е блясък на Неговата слава и изразен образ на Неговата личност и поддържа всичко със словото на силата Си, (Евреи 1:2-3)

Дали сме създадени просто да гледаме Исус за вечността?

Не.

Забележете защо Исус каза, че е дошъл:

¹⁰ ... дойдох, за да имат живот и да *го имат* в изобилие. (Йоан 10:10)

Като имаме „живот“ и го имаме „по-изобилно“, Исус учи, че Той е дошъл, за да имаме по-добра вечност и че можем да помогнем да направим вечността по-добра.

Бог не е създал хората с цел хората да Го гледат за цяла вечност.

4. Защо Бог допуска страданието?

Ако Исус дойде , за да имаме живот „по-изобилно“ (Йоан 10:10), допуска ли Бог страдание?

да.

Има ли цел за това?

да.

³¹ Защото Господ няма да отхвърли завинаги. ³² Въпреки че причинява скръб, Той ще прояви състрадание според множеството на Своите милости. ³³ Защото Той не унижава доброволно, Нито наскърбява човешките деца. (Плач 3:31-33)

Забележете, че Бог не ни наранява и не ни натъжава. Той иска да правим добре (вж. 3 Йоан 2).

Привидно лоши неща се случват на порядъчни хора.

Исус никога не е съгрешил (Евреи 4:15), но е страдал за нас (1 Петрово 2:21). И „въпреки че беше Син, все пак се научи на послушание от страданията“ (Евреи 5:8).

Защо Бог позволява на хората да страдат?

Има няколко причини. Единият е като наказание за/резултат от нашите грехове, за да ни насърчи да не грешим и да се обърнем към Бога (Плач 3:39-40; Левит 26:18). И трябва да разберем, че Библията учи, че Бог ни наказва по-малко, отколкото заслужават нашите беззакония (вж. Ездра 9:13; Йов 11:6). Сега дори хората, които вярват поне на тези части от Библията, осъзнават това.

Но има и друга, по-сложна причина.

Апостол Павел ни казва, че „творението беше подчинено на суетност, не доброволно, а поради Този, Който го подчини с надежда“ (Римляни 8:20). Той също така написа:

¹⁶ Затова ние не губим дух. Въпреки че външният ни човек загива, вътрешният човек се обновява ден след ден. ¹⁷ Защото нашата лека скръб, която е само за миг, върши за нас много по-голяма и вечна тежест на слава, ¹⁸ докато не гледаме на нещата, които се виждат, а на нещата, които не се виждат. Защото нещата, които се виждат, са временни, но нещата, които не се виждат, са вечни. (2 Коринтяни 4:16-18)

Хората са в процес на усъвършенстване – което включва скръб и страдание – но има надежда. Тези, които не са призвани в тази епоха, са пречистени по един начин (Исаия 48:10; Еремия 9:7), докато призованите трябва да бъдат пречистени и пречистени повече като сребро и/или злато (Захария 13:9; Псалм 66:10; Даниил. 11:35, 12:10; 1 Петър 1:7; вж. Откровение 3:18). Следователно в тази епоха има „огнени“ изпитания (1 Петър 1:7; 4:12).

Има надежда какво ще бъде по-добре:

⁹ Но, възлюбени, ние сме уверени в по-добри неща за вас, да, неща, които съпътстват спасението, въпреки че говорим по този начин. ¹⁰ Защото Бог не е несправедлив да забрави вашия труд и труд на любов, който сте показали към Неговото име, като сте служили на светиите и служите. ¹¹ И ние желаем всеки от вас да проявява същото усърдие за пълна увереност на надеждата до края, ¹² да не станете мудни, а да подражавате на онези, които чрез вяра и търпение наследяват обещанията. (Евреи 6:9-12)

Затова трябва да бъдем търпеливи и уверени, че Божиите пътища ще доведат до „по-добри неща“.

Търпеливо понасянето на страданието е знак за любов:

⁴ Любовта е дълготърпелива, тя е мила, любовта не завижда, любовта не се възхвалява, не се надува, ⁵ не постъпва неподобаващо, не търси своето, не се дразни, не вменява злото, ⁶ [не се радва на неправдата, а се радва с истината; всичко понася, ⁷ вярва на всичко, на всичко се надява, всичко търпи. ⁸ Любовта никога не пропада; (1 Коринтяни 13:4-8, буквална стандартна версия)

Гръцката дума, преведена като любов, се транслитерира като „агапе“ – и този тип любов се радва на истината и ще понесе всичко. Мистерия на истинската любов е, че страданието може да участва в развитието на любовта. Истинската любов няма да се провали.

Понякога хората страдат, защото правят добро:

¹⁷ Защото е по-добре, ако е Божията воля, да страдаш за добро, отколкото за зло. (1 Петрово 3:17)

Обърнете внимание, че горното НЕ КАЗВА, че Божията воля е да си причиняваме страдание, за да бъдем нещастни. Божиите пътища са по-високи от нашите (Исаия 55:8-9) и аспектите на любовта са мистерия в Божия план (вж. Ефесяни 5:25-32).

Сега Библията е ясна, че има ползи, които ще възникнат от страданието, което ни засяга:

³ Скръбта е по-добра от смеха, Защото от тъжно лице сърцето става по-добро. ⁴ Сърцето на мъдрите е в къщата на скръб, а сърцето на безумните е в къщата на веселието. (Еклисиаст 7:3-4)

¹⁶ Самият Дух свидетелства заедно с нашия собствен дух, свидетелствайки, че ние сме Божии деца. ¹⁷ А ако сме деца, сме и наследници – наистина, наследници на Бога и сънаследници с Христос – ако наистина страдаме заедно с Него, за да бъдем и прославени заедно с Него. (Римляни 8:16-17, AFV)

¹⁸ Защото смятам, че сегашните страдания не са достойни *да се сравняват* със славата, която ще се открие в нас. (Римляни 8:18)

¹² Възлюбени, не мислете за странно за огненото изпитание, което трябва да ви изпита, като че ли ви се е случило нещо странно; ¹³ но радвайте се, доколкото участвате в

Христовите страдания, за да се разкриете и вие, когато се разкрие Неговата слава, и вие да се радвате с голяма радост. (1 Петрово 4:12-13)

¹¹ Сине мой, не презирай наказанието на Господа, нито се отвращавай от поправката Му; ¹² Защото , когото обича Господ, Той поправя, Точно като баща сина, в когото се наслаждава. (Притчи 3:11-12)

⁵ И забравихте увещанието, което ви говори за синовете: „Сине мой, не презирай наказанието на Господа, нито се обезсърчавай, когато бъдеш порицан от Него; ⁶ Защото , когото Господ обича, Той наказва и бичува всеки син, когото приема.”

⁷ Ако търпиш наказание, Бог постъпва с теб като със синове; защото кой син има, когото баща не наказва? ⁸ Но ако сте без наказание, в което всички са станали участници, тогава сте незаконни, а не синове. ⁹ Освен това, ние сме имали човешки бащи, които са ни поправяли и ние им отдаваме почит. Няма ли много по-лесно да се подчиняваме на Отца на духовете и да живеем? ¹⁰ Защото те наистина за няколко дни ни наказваха, както им се струваше най-добре, но Той за наша полза, за да бъдем участници в Неговата святост. ¹¹ Сега никакво наказание не изглежда радостно за настоящето, а болезнено; въпреки това, след това дава мирния плод на правдата на онези, които са били обучени от него. (Евреи 12:5-11)

Страданието е позволено, за да се поправят хората, да бъдат обучени, да изградят характер и да бъдат по-добри от него (вж. също Римляни 5:3-4, 8:17; 2 Солунци 1:3-5; Яков 1:2-4; 2 Петър 1:5-8; Откровение 21:7-8). Испитанията и проблемите помагат за изграждането на вяра, учат на смирение, учат ни на уроци и могат да ни помогнат да се приближим до Бог.

Макар че сега може да изглежда непосилно, Бог го разбира и прави така, че Неговите хора да могат да го понесат (1 Коринтяни 10:13). Исус по същество учи да се приема един ден (Матей 6:34). И това, което Той е планирал в бъдещето, е толкова отвъд физическите страдания, които ще бъдат в този живот (Римляни 8:18).

Исус и Божиите хора са пострадали:

¹ Затова, като виждаме, че и ние сме заобиколени от толкова голям облак от свидетели, оставяйки след себе си цялата тежест на греха, който ни заобикаля, нека бягаме с търпение в надпреварата, която е поставена пред нас, ² с очите си, насочени към Исус, създателят и довършителят на нашата вяра, който получи радост, претърпя кръста {гр. stauros – кол}, презирайки срама и седнал отдясно на Божия престол. ³ Защото помислете за този, който понесе такова противоречие на грешниците срещу себе си, за да не се уморите в душите си и да припаднете. (Евреи 12:1-3, Юбилейна Библия)

Страданието ще свърши:

¹² ... Въпреки че те наскърбявах, няма да те наскърбявам повече; ¹³ Засега ще скъса игото му от теб И ще разкъсам връзките ти. (Наум 1:12-13)

Въпреки че това е дадено като пророчество, свързано с Ниневия, други писания потвърждават, че страданието ще свърши (Откровение 21:4) и игото на Сатана ще бъде счупено (Исая 14:12-17; Откровение 20:1-3).

Трябва да се отбележи, че страданието не винаги е резултат от нашите действия. Ние, като Исус, можем да страдаме неправомерно:

¹⁹ Защото това е похвално, ако поради съвест към Бога човек търпи скръб, страдайки неправомерно. ²⁰ Защото каква е заслугата, ако, когато ви бият за грешките си, го приемате търпеливо? Но когато правиш добро и страдаш, ако го приемаш търпеливо, това е похвално пред Бога.

²¹ Защото за това бяхте призовани, защото и Христос пострада за нас, оставяйки ни пример, вие да следвате Неговите стъпки:

²² „Който не извърши грях, нито се намери измама в устата Му“;

²³ който, когато беше хулен, не хулеше в замяна; когато страдаше, Той не заплашваше, а се *отдаде* на Този, Който съди праведно; (1 Петрово 2:19-23)

Исус ни даде пример за страданието (1 Петър 2:21-24). Както и пророците (Яков 5:10-11).

Трябва да подражаваме на Исус (1 Петър 2:21-24), както и на пророк Павел (1 Коринтяни 13:2), както той подражава на Исус (1 Коринтяни 11:1).

деца

Ами децата, които страдат?

Библията разказва за деца, които страдат. Поне един човек е роден сляп, така че „за да се разкрият Божиите дела в него“ (Йоан 9:3). Но другата причина е, че ще изградят и характер.

Бог има план за нас, още преди да се родим:

¹⁶ Очите ти видяха моето вещество, което беше още неоформено. И в Твоята книга всички те бяха записани : Дните , създадени за мен, Когато още нямаше нито един от тях. (Псалм 139:16)

Какво ще кажете за деца, които умират, са абортирани или убити в ранна възраст?

Макар че това са човешки трагедии, Бог има план за тях – Той не ги е забравил (вж. Исая 49:15). Те, подобно на други непризовани и неизбрани в тази епоха, ще бъдат част от второто възкресение (Откровение 20:5, 11). И Библията казва, че те ще живеят отново – но това време за 100 години според Исая 65:20.

Движение към съвършенството

В Стария завет Мойсей пише, че Божието „работа е свършено“ (Второзаконие 32:4). В Новия завет апостол Яков пише:

² Братя мои, считайте за радост, когато изпадате в различни изпитания, ³ като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда търпение. ⁴ Но нека търпението има своето свършено действие, за да бъдете свършени и завършени, без нищо да не ви липсва. ⁵ Ако на някой от вас му липсва мъдрост, нека иска от Бога, Който дава на всички щедро и без укор, и ще му се даде. (Яков 1:2-5)

Страданието изглежда е част от придвижването към свършенството. Това НЕ означава, че трябва да се измъчваме умишлено, както го правят някои, а да понасяме търпеливо изпитанията и страданията, които срещаме.

И да, това е по-лесно да се пише, отколкото да се преживява – и Бог знае това (вж. Евреи 12:11):

⁸ Господ ще усъвършенства *това, което се* отнася до мен; (Псалм 138:8)

Бог работи, за да ТЕ усъвършенства!

Помислете, че Библията учи, че Исус се е научил на послушание от страданието:

⁸ макар и да беше Син, все пак се научи на послушание от нещата, които страдаше. ⁹ И след като беше усъвършенстван, Той стана автор на вечно спасение за всички, които Му се покоряват, (Евреи 5:8-9)

Неговите последователи също трябва да научат това.

Исус учи:

⁴⁸ Затова ще бъдете свършени, както е свършен вашият Небесен Отец. (Матей 5:48)

Това означава ли, че християните сега са свършени?

Не.

Апостол Йоан ясно учи, че истинските християни все още грешат и се нуждаят от прошка (1 Йоан 1:8-10).

И така, това означава ли, че християните трябва просто да заключат, тъй като това е невъзможно, че е добре да не се опитваме?

Не.

Християните трябва да преодолеят с Божията помощ (Римляни 12:21; Филипияни 4:13; 1 Йоан 4:4) изпитанията и изпитанията в този живот, което ни помага да се доближим до свършенството (Яков 1:2-4).

Апостол Павел, докато страдал от страдание, разказал нещо, което Исус му казал:

⁹ И Той ми каза: „Достатъчна ти е Моята благодат, защото силата Ми е свършена в немощта“. (2 Коринтяни 12:9)

Сега се усъвършенстваме чрез това, през което преминаваме.

Когато християните бъдат възкресени като Божии деца, те ще бъдат напълно усъвършенствани (вж. Ефесяни 4:13; Евреи 11:40).

5. Защо Бог ТЕ създаде?

каква е целта ти?

ТИ не си същият като всеки друг. Библията учи, че „всички членове нямат една и съща функция... поотделно... Бог е поставил частите, всеки един от тях, в тялото, както пожела“ (Римляни 12:4-5, 1 Коринтяни 12:18) .

Значи си различен. Вашата съдба е уникална и важна. Вашият живот има смисъл.

Какъв е библейският смисъл на живота ви?

Кой си ти?

ВИЕ сте този, който може да даде любов по уникален начин.

И това е нещо, което ще можете да правите завинаги.

В средата на миналия век Божията църква (седми ден) публикува:

Християнинът живее не само за днес; той очаква по-добро утре. (В какво вярва Църквата на Бога. Библейският застъпник и вестник на идващото царство. 3 октомври 1949 г., стр. 7)

Но християнинът не просто очаква по-добро утре. Истинският християнин изгражда характер сега чрез изпитанията, възможностите и изпитанията в живота (вж. Римляни 5:1-4), които ще помогнат на християнина да може лично да допринесе за „по-доброто утре“.

В крайна сметка Бог има специални планове за ВАС лично.

Бог ви е направил да давате любов по свой собствен начин (вж. 1 Коринтяни 12:20-13:10).

Но как?

По същество, сега живеем с вяра и подчинение на Бога в този живот.

Като са послушни, правят библейски избори, имат вяра, практикуват любов и издържат до края, християните не само ще изградят характер, но ще направят вечността по-добра за себе си и за другите.

Що се отнася до вярата, тъй като съществуването на Бог е факт (вж. Римляни 1:20; вижте също безплатната книга, достъпна на ssog.org, *Логично ли е съществуването на Бог?*), не е необходима вяра, за да вярваме, че съществува Бог. Дори демоните вярват и треперят (Яков 2:19). Въпреки това е необходима вяра, за да се довериш, да вярваш и да се покориш на Бог. Това е част от „тайната на вярата“ (вж. 1 Тимотей 3:9; повече за вярата можете да намерите в безплатната брошура, достъпна онлайн на ssog.org, *Вяра за онези, които Бог е призвал и избрал*).

Бог дава Своя Свят Дух на онези, които Му се покоряват (Деяния 5:32). Това, Божият Дух, е това, което прави човек истински християнин (Римляни 8:9-11).

Самите християни по-късно ще бъдат променени и усъвършенствани при първото възкресение (1 Коринтяни 15:50-54; Откровение 20:5-6), за да помогнат за даването на любов и всъщност да направят вечността по-добра. Това възкресение съвпада със седмата и последна тръба (1 Коринтяни 15:52), което е времето, когато частта от мистерията на Бог ще бъде завършена (Откровение 10:7).

Апостол Павел споменава самата промяна като „тайна“ (1 Коринтяни 15:51).

Тези, които в момента не са християни, ще имат тази възможност за промяна, след като бъдат възкресени по-късно (вижте също безплатната книга, онлайн на ccog.org, *Universal OFFER of Salvation, Apokatastasis: Може ли Бог да спаси изгубените в една епоха? Стотици от писанията разкриват Божия план за спасение*).

Прави добро

Бог е добър (Марк 10:18; Псалм 143:10) и прави това, което е правилно (вж. Битие 18:25).

Бог също иска да правим добро, както Му е угодно (Псалм 34:14; Евреи 13:16).

¹⁹ Ти си велик в съвет и силен в делото, защото очите ти са отворени за всички пътища на човешките синове, за да дадеш на всекиго според пътищата му и според плода на делата му. (Еремия 32:19)

⁹ И нека не се уморяваме, докато правим добро, защото навреме ще пожънем, ако не паднем. ¹⁰ Затова, когато имаме възможност, **нека правим добро на всички** , особено на онези, които са от вярата. (Галатяни 6:9-10)

⁵ ... Бог, ⁶ Който „ще въздаде на всекиго според делата му“: ⁷ вечен живот на онези, които с търпеливо постоянство в правенето на добро търсят слава, чест и безсмъртие; (Римляни 2:5-7)

Бог иска добро за вас и ако вие наистина го обичате и се „покорявате“ (Деяния 5:32; Евреи 5:9), така всичко ще се окаже (Римляни 8:28).

Забележете следното:

²⁴ Няма нищо *по* -добро за човека *от* това да яде и да пие и *душата* му да се наслаждава на труда си. И това, както видях, беше от Божията ръка. (Еклисиаст 2:24)

¹² Знаем, че нищо не е по-добро за тях от това да се радват и да правят добро в живота си, ¹³ и също така всеки човек да яде и пие и да се наслаждава на доброто от целия си труд – това е Божи дар. ¹⁴ Знаем, че каквото и да направи Бог, ще бъде завинаги. (Еклисиаст 3:12-14)

Горното е вярно, по същество, защото продуктивността в работата има за цел да направи нещата по-добри. И хората трябва да се радват да бъдат продуктивни.

Освен това, Божият план взема предвид това, което ви се е случило. Обърнете внимание на ученията на Стария завет, свързани с това:

¹¹ Съветът на Господа е завинаги, плановете на сърцето Му за всички поколения. ¹² Благословен е народът, чийто Бог е *Господ*, хората, които Той избра за Свое наследство. ¹³ ГОСПОД гледа от небето; Той вижда всички човешки синове. ¹⁴ **От мястото на Своето обиталище Той гледа всичките жители на земята;** ¹⁵ **Той изработва индивидуално сърцата им; Той разглежда всички техни произведения.** (Псалм 33:11-15)

¹ Защото разгледах всичко това в сърцето си, за да мога да изявя всичко: че праведните и мъдрите и техните дела са в Божията ръка. (Еклисиаст 9:1a)

⁹ Сърцето на човека планира пътя му, но Господ насочва стъпките му. (Притчи 16:9)

²⁴ Стъпките на човека са от ГОСПОДА; Как тогава човек може да разбере своя собствен път? (Притчи 20:24)

⁷³ Твоите ръце ме създадоха и ме създадоха; (Псалм 119:73)

¹⁷ ... „Бог ще съди праведните и нечестивите, защото там има време за всяка цел и за всяка работа.” (Еклисиаст 3:17)

Забележете сега пасажите от Новия Завет:

¹¹ Но един и същ Дух действа във всички тези неща, като разделя на всеки отделно, както Самият Бог желае. ... ²⁷ Сега вие сте тялото на Христос и всички сте отделни членове. (1 Коринтяни 12:11, 27, AFV)

⁷ Не се заблуждавайте, Бог не се подиграва; защото каквото посее човек, това ще и пожъне. ⁸ Защото, който сее за плътта си, от плътта ще пожъне тление, а който сее за Духа, ще пожъне вечен живот. (Галатяни 6:7-8)

¹⁰ Защото Бог не е несправедлив да забрави твоята работа и труд на любов, които си показал към Неговото име... (Евреи 6:10)

Бог има план за ВСИЧКИ! Това включва ВИЕ ИНДИВИДУАЛНО независимо дали сте призвани в тази възраст или не. И Той взема предвид ВСИЧКИ ВАШИ ДЕЛА.

Всичко, през което сте преминали, всичко, което сте изстрадали, всичко, което сте постигнали и т.н., ВИ подготвя да направите вечността по-добра (освен ако в крайна сметка не откажете да подкрепите Божието Царство). Всичко, през което сте преминали, ви е подготвило за призванието и работата, която Бог има за вас! ВИЕ ще можете да давате по уникален начин и да помогнете да направим вечността по-добра!

Библията споменава, че точно както тялото има части като ръце и очи и части за обоняние, слух и други неща (1 Коринтяни 12:12-26), всички ние имаме своята уникална част във вечния план, който Бог има. Да, вашата роля може да е доста по-различна от другите милиарди хора – не си мислете, че Бог няма истински план за ВАС.

Освен това вие сте отговорни за това, което правите (Римляни 14:12). Бог ще съди въз основа на това, което правите (Еклизист 12:14; Откровение 20:12), както и това, което не правите (Матей 25:24-30). Колкото повече правите това, което трябва, толкова повече ще направите вечността по-добра за себе си и за другите. Колкото повече не правите това, което не трябва да правите, ще направите вечността по-добра за себе си и за другите. Бог е праведен съдия (2 Тимотей 4:8).

Библията учи, че ще бъдем възнаградени според делата си (Матей 16:27 ; Римляни 2:6; Притчи 24:12; Еремия 17:10; Откровение 22:12)! И поради това ще можем да помогнем на повече хора (вж. Лука 19:15-19). Библията казва, че след смъртта, нашите дела ни следват (вж. Откровение 14:13) – което основно означава, че това, което сме научили и развили, докато са физически, ще оформи как ще можем да даваме и работим през цялата вечност.

Всичко, което Бог е направил, Той е имал причина (Езекиил 14:23). Включително и продължителността на живота ни, който обикновено е загадка за нас (вж. Еклизист 9:12).

„Имайте вяра в Бога“ (Марк 11:22), тъй като Той има фантастични причини за всичко, което прави – дори когато не винаги ни се струва така (вж. Евреи 12:11; Римляни 8:28).

Мнозина погрешно са преценили Бог въз основа на собствените си заключения, но Библията също учи:

⁵ Затова **не съдете нищо преди времето** , докато не дойде Господ, Който ще изведе на светло скритите неща на тъмнината и ще разкрие съветите на сърцата. Тогава хвалението на всеки ще дойде от Бога. (1 Коринтяни 4:5)

Някои неща бяха скрити. Ние също не знаем всичко за всеки човек.

Всички хора не са еднакви. Бог има индивидуален план за всеки от нас (1 Коринтяни 12:4-12).

Бог работи с всички, за да може всеки от нас да има своята част във вечността! Както учи Писанието:

¹⁷ Делото на правдата ще бъде мир, а резултатът от правдата ще бъде спокойствието и увереността завинаги. (Исая 32:17)

¹¹ Ще ми покажеш пътя на живота; В Твоето присъствие е пълнота на радостта; От дясната Ви ръка са удоволствията завинаги. (Псалм 16:11)

Мир и удоволствия завинаги. По-добра вечност!

Какво е нещо, което ТРЯБВА ДА НАПРАВИШ?

¹¹ Елате, деца, послушайте ме; Ще ви науча на страха от Господа. ¹² Кой е човекът, който желае живот и обича много дни, за да види добро? ¹³ Пази езика си от зло И устните си от измама. ¹⁴ Отклонете се от злото и правете добро; Търсете мир и го преследвайте. (Псалм 34:11-14)

³ Уповавайте се на Господа и правете добро; Живейте в земята и се хранете с Неговата вярност. ⁴ Насладете се и вие в Господа и Той ще ви даде желанията на сърцето ви. (Псалм 37:3-4)

ПРАВИ ДОБРО! ДОВЕРИ НА БОГ.

Какво означава всичко това?

Това означава, че Бог е създал това, което е направил, за да може Неговото творение да прави добро.

Или по-конкретно, Бог е създал всичко, което е направил, за да бъде вечността по-добра!

Това не е ли страхотно?

³ ... Велики и чудни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи! (Откровение 15:3)

¹⁹ О, колко голяма е Твоята благодат, която си приготвил за онези, които Те се боят, Която си приготвил за онези, които се уповават на Теб в присъствието на човешките синове! (Псалм 31:19)

Божията доброта е голяма поради това, което Той е подготвил за нас.

В Евреи 11:4-12, започвайки с Авел, научаваме за различни наричани от Бог в Стария Завет. И позовавайки се на тях, забележете какво учат стиховете, които следват:

¹³ Всички тези умряха с вяра, без да са получили обещанията, но като ги видяха отдалеч, бяха уверени в тях, прегърнаха ги и изповядаха, че са чужденци и поклонници на земята. ¹⁴ Защото онези, които казват такива неща, заявяват ясно, че търсят родина. ¹⁵ И наистина, ако бяха припомнили страната, от която бяха излезли, щяха да имат възможност да се върнат. ¹⁶ Но сега **те искат по-добро, тоест небесна страна. Затова Бог не се срамува да бъде наречен техен Бог, защото Той е приготвил град за тях**. (Евреи 11:13-16)

Така поне от времето на Авел хората са вярвали, че Бог има план за нещо по-добро и че Бог е Бог на онези, които наистина разбират това. „Градът“ е Нов Йерусалим, който ще слезе на земята от небето (Откровение 21:2).

Планът е нещата да се подобрят.

Помислете за следното от Новия Завет:

¹⁷ Затова за този, който знае да прави добро и не го *прави*, за него това е грях. (Яков 4:17)

Това не означава ли, че християните трябва да правят добро?

Да правиш добро означава да правиш нещата по-добри.

Ранни църковни писатели за правене на добро и обожение

Ранните църковни писатели имаха известно разбиране и дадоха улики за целта на мистерията на Божия план.

През втори век (сл. Хр.) Поликарп от Смирна, който е ръкоположен от един или повече от първоначалните апостоли, пише:

Нека бъдем ревностни в преследването на това, което е добро (Писмо на Поликарп до Филипяните, глава 6)

Той {Исус} учи ... за плода на вечната награда. (Поликарп, Фрагменти от Виктор от Капуа, раздел 4)

По подобен начин Мелито от Сарди, който беше по-късен наследник на Поликарп, пише:

Той ти е дал ум, надарен със свобода; Той е поставил пред теб множество предмети, за да можеш от своя страна да различаваш естеството на всяко нещо и да избираш за себе си това, което е добро; (Мелито. Дискурс, който беше в присъствието на Антонин Цезар. В предникейските отци от Робъртс и Доналдсън, том 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), отпечатване 1999 г., стр. 755)

Да се научиш да правиш добро изгражда характер. Когато избираме да правим това, което е добро, ние помагаме да направим нещата по-добри.

Мелито разбра, че Бог е дал на хората свобода на избор и ние трябва да избираме това, което е добро. Въпреки че Адам и Ева избраха да престъпят, което по същество донесе робство (вж. Римляни 6:16-17), Мелито обясни:

Но човекът, който по природа е способен да приема добро и зло, както земната почва е способен да получава семена от двете страни, посрещна враждебния и алчен съветник и като се докосна до това дърво, престъпи заповедта и не се подчини на Бога. (Мелито. Проповедта на Пасхата от Мелито, ред 48)

Мелито също разбра, че Исус е част от плана да ни избави от робството на греха:

Тайната на Пасхата е нова и стара, вечна и временна, тленна и нетленна, смъртна и безсмъртна... Е, истината по въпроса е, че тайната на Господа е и стара, и нова... Защото именно чрез гласа на пророчеството беше провъзгласена тайната на Господа. ...Този е този, който ни избави от робство в свобода, от тъмнина в светлина, от смърт в живот, от тирания във вечно царство, и който ни направи ново свещенство и специален народ завинаги. (Мелито. Проповедта за Пасхата от Мелито, редове 2 ,58,61,68)

Да, царството е завинаги, за вечността. И именно чрез мистерията на пророчествата – пророчества, които не бяха разбрани толкова добре, колкото би трябвало да бъдат разбрани от религиозните водачи от времето на Исус – Исус беше провъзгласен преди да дойде (за стотици от тези пророчества вижте безплатната книга, онлайн на адрес www.ccog.org, озаглавен: *Доказателство, че Исус е Месията*). Друга мистерия, свързана с Пасхата, е, че Исус разчупи хляб и даде на всеки от учениците по едно уникално парче (вж. Лука 24:30), което за тези, които правилно пазят християнската Пасха (която понякога се нарича Евхаристия) днес, помага показват, че Бог има нещо уникално за всеки от нас и всички ние сме специални хора.

Ириней от Лион твърди, че е бил обучаван от Поликарп от Смирна. Ириней пише, че християните имат „надеждата за възкресението във вечността“ (Ириней. Против ересите, книга IV, глава 18, параграф 5). И да, възкръсналите християни ще живеят през цялата вечност.

Псалмите учат:

²⁰ Ти, който ми показва големи и тежки беди, ще ме съживиш отново и ще ме изведеш отново от дълбините на земята. ²¹ Ще увеличиш величието ми и ще ме утетиш отвсякъде. (Псалм 71:20-21)

След възкресението (наричано още възраждане) Бог ще увеличи величието на Своите служители.

Колко толкова?

Исус цитира частта „вие сте богове“ (Йоан 10:34) от Псалм 82:6, което е учение, свързано с окончателното обожение на онези, които ще желаят да живеят по Божия начин.

Ириней също учи, че:

... няма друг, наречен Бог от Писанията, освен Отец на всички, и Сина, **и тези, които притежават осиновението** (Ириней. *Adversus haereses* , книга IV, предговор, стих 4)

„Аз казах: Всички вие сте синове на Всевишния и богове; но вие ще умрете като хора.“ Той несъмнено говори тези думи на онези, които не са получили дара на осиновяване, но презират въплъщението на чистото поколение на Божието Слово, измамат човешката природа за повишаване в Бога и се оказват неблагодарни към Божието Слово, което стана плът за тях. Защото за тази цел Божието Слово беше направено човек и Този, Който беше Син Божий, стана Човешки Син, за да може човекът, след като бъде взет в Словото и получи осиновението, да стане Божи син . Защото по никакъв друг начин не бихме могли да постигнем нетленност и безсмъртие, освен ако не бяхме единни с нетленността и безсмъртието. Ириней. *Adversus haereses* , книга III, глава 19, стих 1).

Апостол Йоан пише:

² Възлюбени, сега сме Божии деца и това, което ще бъдем, още не се е изявило; знаем, че ако се прояви, ще бъдем като него, защото ще го видим такъв, какъвто е. (1 Йоан 3:2, Дарби превод на Библията)

Тъй като Исус все още не се е завърнал, християните все още не са се променили, за да бъдат като Него – но промяната е част от плана (вж. 1 Коринтяни 15:50-53). Все още има известна загадка по отношение на това как ще изглеждаме (1 Коринтяни 13:12), но Божият план включва обожение (Римляни 8:29; Деяния 17:29; Матей 5:48; Ефесяни 3:14-19; Малахия 2 :15).

В началото на втори век Игнатий Антиохийски пише:

Защото не искам да постъпвам с вас като човекоугодник, а като угоден на Бога, както и вие Му угодите. Защото нито аз никога няма да имам такава [друга] възможност да постигна Бог... да имам право на честта на по-добро дело... Добре е да се обърна от света към Бога, за да мога да се издигна отново при Него. ... Позволете ми да стана храна за дивите зверове, чрез чието средство ще ми бъде дадено да достигна до Бога... Желая питието на Бога, а именно Неговата кръв, която е нетленна любов и вечен живот. (Игнатий. Писмо до римляните, глави 2,4).

Той е вратата на Отца, през която влизат Авраам, Исаак, Яков, пророците, апостолите и Църквата. Всички те имат за цел постигането на единството на Бог (Игнатий. Писмо до Римляните, глава 9).

И така, Игнатий учи, че целта на Божиите хора е обожението и да вършат по-добро, вечно дело.

По-късно през втори век Теофил Антиохийски пише:

На онези, които чрез търпеливо постоянство в доброто стремят се към безсмъртие, Той ще даде вечен живот, радост, мир, почивка и изобилие от блага, които нито око е видяло, нито ухо е чуло, нито е влязло в сърцето на човека да зачене. (Теофил. Към Автолик, книга I, глава 14)

Следователно, когато човекът е бил формиран в този свят, това е мистично записано в Битие, сякаш той е бил поставен два пъти в Рая; така че едното се изпълни, когато беше поставен там, а второто ще се изпълни след възкресението и съда. Защото точно както съдът, когато се оформя, той има някакъв недостатък, се преработва или преработва, за да стане нов и цял; така се случва и с човека чрез смъртта. Защото по някакъв начин той е разбит, за да възкръсне във възкресението цял; Имам предвид безупречен, праведен и безсмъртен. ...

Защото, ако го беше направил безсмъртен от самото начало, щеше да го направи Бог... така че ако се наклони към нещата на безсмъртието, като спазва Божията заповед, **да получи като награда от Него безсмъртие и да стане Бог** ... Защото Бог ни е дал закон и свети заповеди; и всеки, който ги пази, може да бъде спасен и, като получи възкресението, може да наследи нетление (Теофил Антиохийски. Към Автолик, книга 2, глави 26, 27, стр. 105).

който постъпва праведно, ще избегне вечните наказания и ще бъде смятан за достоен за вечния живот от Бога. (Теофил. Към Автолик, книга II, глава 34)

Но онези, които се покланят на вечния Бог, ще наследят вечен живот (Теофил. Към Автолик, книга II, глава 36)

И ние научихме свят закон; но ние имаме за законодател Този, Който наистина е Бог, Който ни учи да действаме праведно, да бъдем благочестиви и да правим добро. (Теофил. Към Автолик, книга III, глава 9)

И така, Теофил учи обожествяването и правенето на добро за онези, които са били истински християни.

През трети век римокатолическият светец и епископ Иполит от Рим пише:

Отец на безсмъртието изпрати в света безсмъртния Син и Слово, който дойде при човека, за да го измие с вода и Дух; и Той, като ни ражда отново към нетление на душата и тялото, вдъхна в нас дъха (духа) на живота и ни надари с нетленно богатство. Следователно, ако човекът е станал безсмъртен, той ще бъде и Бог. И ако той е направен Бог чрез водата и Светия Дух след прераждането на слоя, той се оказва и сънаследник с Христос след възкресението от мъртвите (Иполит. Беседа за св. Богоявление, глава 8).

Защото, като напредваме в добродетелта и постигаме по-добри неща, „протягайки се към онова, което е преди“, {Филипяни 3:13, KJV} според словото на блажения Павел, ние се издигаме винаги до по-висшата красота. Имам предвид обаче, разбира се, духовната красота, така че и за нас може да се каже оттук нататък: „Кралят силно пожела красотата ти“. (Иполит. Фрагменти от библейските коментари на Иполит)

Така Иполит учи обожението и че християните, напредвайки в добродетелта, постигат по-добри неща.

През 4^{ти} век гръко-римският светец и епископ Амвросий от Милано учи:

Тогава една Дева зачена и Словото стана плът, за да може плътта да стане Бог (Амвросий Милански. Относно девствеността (Книга I, глава 11).

През 4^{век} гръцко-православният светец и епископ Йоан Златоуст пише:

... човекът може да стане Бог и Божие дете. Защото четем: „Аз казах, вие сте богове и всички сте деца на Всевишния“ (Йоан Златоуст. Проповед 32 на Деянията на апостолите).

Обожествяването се е разбирало като цел за хората поне от времето на Исус.

Мистерията на расата?

Хората идват в различни цветове, форми и изяви.

Никоя раса не е по-добра от която и да е друга раса.

Много хора живеят в страни, където тяхната раса доминира. Учат различни уроци.

Някои хора живеят в страни, където расата им е силно дискриминирана. Учат различни уроци.

Някои са смесица от повече от една раса. Учат различни уроци.

Някои хора живеят в страни, които приемат повече раси. Учат различни уроци.

И има вариации между тези сценарии, които отчасти водят до изучаване на различни уроци.

Всички произлизаме от Адам и Ева (Битие 3:20), а след това по-късно от потомците на сина на Ной и техните съпруги.

Докато преди Адам и Ева е имало различни видове хоминиди, всички съвременни хора произлизат от Адам и Ева – така че, да, всички ние сме част от човешката раса, от семейството на Адам и Ева.

Новият завет споменава „тайната сред езичниците“ (Колосяни 1:27).

Първото място, където срещаме термина езичници, е в Битие 10, където се показва, че след потопа децата на Ной са имали деца и са се преместили на различни места и са били прародители на различните раси и много етнически групи.

От гледна точка на спасението, няма разлика между евреин или езичник, израилтянин или не-израел (Колосяни 3:9-11), „защото няма пристрастие към Бога“ (Римляни 2:11). „Ще дойдат от изток и запад, от север и юг и ще седнат в Божието царство“ (Лука 13:29).

Като се има предвид, защо сортовете?

Е, това води до това, че хората имат различен набор от опит.

Но какво да кажем за отделните хора, а не само за групи хора?

Божият план взема под внимание ВСИЧКИ ваши индивидуални преживявания (Галатяни 6:7-8; Евреи 6:10; Псалм 33:11-15).

Библията споменава, че точно както тялото има части като ръце и очи и части за обоняние, слух и други неща, всички в тялото имат роля:

¹⁴ Защото всъщност тялото не е един член, а много.

¹⁵ Ако кракът каже: „Понеже не съм ръка, не съм от тялото“, значи не е от тялото? ¹⁶ И ако ухото каже: „Понеже не съм око, не съм от тялото“, значи не е от тялото? ¹⁷ Ако цялото тяло беше око, къде щеше да е слухът? Ако целият чува, къде щеше да е миризмата? ¹⁸ Но сега Бог постави членовете, всеки един от тях, в тялото, както пожела. ¹⁹ И ако всички бяха един член, къде щеше да бъде тялото?

²⁰ Но сега наистина има много членове, но едно тяло. ²¹ И окото не може да каже на ръката: Нямам нужда от теб; нито пак главата към краката: „Нямам нужда от теб“. ²² Не, по-скоро

са необходими онези членове на тялото, които изглеждат по-слаби.²³ И онези членове на тялото, които смятаме за по-малко почитени, на тях отдаваме по-голяма почит; и нашите непредставими части имат по-голяма скромност,²⁴ но нашите представителни части нямат нужда. Но Бог създаде тялото, като отдаде по-голяма почит на тази част, която му липсва,²⁵ за да няма разкол в тялото, а членовете да имат еднаква грижа един за друг. (1 Коринтяни 12:14-26)

Забележете, че една от причините да имаме различия е, за да можем да имаме еднаква грижа за друг – това означава, че различията са предназначени да ни помогнат да даваме любов по различни начини.

Сега някои може да кажат, че е по-трудно да живееш, ако си с определена раса, височина, по-слаб и т.н.

И в известен смисъл това е вярно.

И все пак това е част от плана:

²⁷ Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите, и Бог избра слабите неща на света, за да посрами силните; (1 Коринтяни 1:27)

Бог е направил хора с различни цветове, форми и т.н., за да бъдат част от едно тяло (Римляни 12:4-5; 1 Коринтяни 12:12-14).

Всички ще имат възможност за спасение.

Всички, които приемат това предложение, ще могат да дадат любов по уникален начин, за да направят вечността по-добра за себе си и за всички останали – наличието на различни раси, етноси и изяви в тази епоха ще допринесе за идващата епоха на вечността да бъде по-добра, отколкото иначе би била имат.

Работете, за да правите добро

Соломон пише, че хората трябва да се съобразяват с Божието дело (Еклисиаст 7:13). Много хора не разбират Божието дело или го разглеждат достатъчно добре – но трябва (вж. Матей 6:33). Сега трябва да се свърши работа, за да се подкрепи (Матей 24:14, 28:19-20; Римляни 9:28; 2 Коринтяни 9:6-8; Откровение 3:7-10). И това е добре да се прави (вж. 2 Коринтяни 9:6-14; Откровение 3:7-13).

Над две дузини пъти (NKJV) Библията изрично казва да „правиш добро“. Правим добро, като работим, за да помагаме на другите. Ние правим добро, като обичаме Бог и ближните си (Матей 22:37-39) – другите хора.

Християните трябва да подкрепят Божието дело, за да достигнат до другите (Матей 24:14, 28:19-20; Римляни 10:15, 15:26-27).

Целта на работата е да направи нещата по-добри:

⁵ Плановете на усърдните непременно водят до изобилие, (Притчи 21:5а)

²³ Във всеки труд има печалба, (Притчи 14:23)

²³ Във всеки труд има предимство (Притчи 14:23, буквален превод на Янг)

Работата трябва да носи полза (предимство) за всички.

Апостол Павел пише:

¹² Затова, възлюбени мой, както винаги сте се подчинявали, не само в мое присъствие, но сега много повече в мое отсъствие, изработвайте собственото си спасение със страх и трепет; ¹³ защото Бог е, Който работи във вас и да желаете, и да вършите за Своего благоволение. (Филипяни 2:12-13)

Трябва да работим за Божието удоволствие – което е да увеличим любовта и да направим вечността по-добра.

Бог има работа за всеки от нас:

¹⁵ Ще повикаш и аз ще ти отговоря; Ще желаеш делото на ръцете Си. (Йов 14:15)

И ВИЕ сте дело на Божиите ръце! Той има план за вас и той включва да вършите работа, за да помогнете да направите вечността по-добра.

Писателката Мария Попова направи следното наблюдение:

Мистерията за това какво прави вас и вашето детство един и същ човек въпреки промените през целия живот е един от най-интересните въпроси на философията. (Попова М. Грейс Пейли за изкуството да остаряваш. Brain Pickings, 3 септември 2015 г.)

Макар че това е загадка за мнозина, не е мистерия за Бог. Бог работи с всички нас, за да ни помогне да бъдем най-добрите, които можем да бъдем. Както и за подпомагане на другите.

Помислете, че причината да измисляте нещата обикновено е да подобрите нещата.

Причината, поради която Бог „измисли“ хората, е да направи вечността по-добра.

Павел и Варнава казаха:

¹⁸ Всички Негови дела са известни на Бога от вечността. (Деяния 15:18)

Бог създаде хората и ги постави на тази земя като част от Своя план за добро дело:

⁸ Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от вас самите; това е Божи дар, ⁹ не от дела, за да не се похвалят някой. ¹⁰ Защото ние сме Негово дело, създадени в Христос Исус за добри дела, които Бог е подготвил предварително, за да ходим в тях. (Ефесяни 2:8-10)

Всички хора?

Всички, които приемат Божия план, ще направят вечността по-добра. И това ще бъдат всички, които някога са живели, с изключение на непоправимо нечестивите (за повече подробности относно това, вижте нашата безплатна онлайн книга: *Универсално предложение за спасение, Апокатастасис: Може ли Бог да спаси изгубените в една бъдеща епоха? Стотици писания разкриват Божия план за спасение*).

Исус заявява, че има място за всеки от нас:

¹ „Не позволявайте на сърцата ви да се смущават. Вие вярвате в Бог; вярвай и в Мен. ² В дома на Отца Ми има много стаи. Ако не беше така, щях ли да ти кажа, че отивам да ти приготвя място? ³ И ако отида и ви приготвя място, ще се върна и ще ви приветствам в присъствието Си, така че и вие да бъдете там, където съм аз. (Йоан 14:1-3, BSB)

Място за ВАС означава, че Исус обещава място, което ще бъде най-доброто за вас. За вашите способности. Не се притеснявайте, че не можете да бъдете щастлив и допринасящ член на Божието Царство. Бог е верен да завърши делото, което е започнал във вас (вж. Филипаяни 1:6).

Божият план за хората ще продължи вечно:

¹⁴ Знаем, че каквото и да направи Бог, ще бъде завинаги. (Еклисиаст 3:14)

Библията показва, че самият Исус дойде да подобри нещата:

⁶ ... Той също така е Посредник на по-добър завет, който беше установен на по-добри обещания. (Евреи 8:6)

Християните имат надежда за по-добро – и това трябва да е утешително:

¹⁹ ... има внасяне на по-добра надежда, чрез която се приближаваме до Бога. (Евреи 7:19)

¹³ Но аз не искам да останете в неведение, братя, за онези, които са заспали, за да не скърбите като други, които нямат надежда. ¹⁴ Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и Бог ще доведе със Себе Си онези, които спят в Исус.

¹⁵ Защото това ви казваме чрез словото на Господа, че ние, които сме живи и оставаме до идването на Господа, в никакъв случай няма да изпреварим тези, които са заспали. ¹⁶ Защото Сам Господ ще слезе от небето с вик, с глас на архангел и с Божията тръба. И мъртвите в Христос ще възкръснат първи. ¹⁷ Тогава ние, които сме живи и останахме, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците, за да посрещнем Господа във въздуха. И така винаги ще бъдем с Господа. ¹⁸ Затова се утешавайте един друг с тези думи. (1 Солунци 4:13-18)

³⁴ ... знаейки, че имате по-добро и трайно притежание. (Евреи 10:34, Берийска буквална Библия)

Бог създаде всичко, което направи, така че вечността да бъде по-добра. Ще бъде по-добре завинаги (вж. Еремия 32:38-41).

Да направиш нещата по-добри за нас е угодно на Бог, което също е по-добро. И да, Бог може да бъде доволен (вж. Евреи 11:5, 13:16; 1 Петър 2:19-20, NLT) – това не е ли по-добре и за Бог?

Бог е създал това, което е направил, така че вечността да е по-добра.

Ето защо Той създаде вселената и затова създаде мъже и жени.

Божият план включва всички, които ще се вслушат в Неговия призив в тази епоха (вижте също: *Бог ви призовава ли?*) и други в бъдещата епоха (вижте също безплатната онлайн книга: *Универсално предложение за спасение. Апокатастазис: Може ли Бог да спаси изгубените в бъдеща епоха? Стотици писания разкриват Божия план за спасение*).

Християните трябва да разберат, че тяхната индивидуална част е да направят вечността по-добра.

Но това ТРЯБВА да се прави по Божия начин.

¹² Има път, който изглежда прав за човека, но краят му е пътят на смъртта. (Притчи 14:12; 16:25)

Има хора, които смятат, че правят света по-добър по много начини. И стига да е в съответствие с Божиите пътища, да се надяваме, че са.

И все пак има хора, които си мислят, че правят света по-добър, когато протестираат в полза на правата на абортите и различните форми на неморалност, осъдени от Библията.

Има хора, които смятат, че правят света по-добър, когато популяризират езическите практики като добри.

За съжаление повечето хора се убеждават и се доверяват на мнението на другите, на по-старите традиции, на своите желания и/или на сърцето си върху Библията. И все пак Писанието предупреждава:

⁹ „Сърцето е измамно повече от всичко и отчаяно зло; Кой може да го знае? ¹⁰ Аз, Господ, изследвам сърцето, изпитвам ума, дори да дам на всеки според пътищата му, според плода на делата му. (Еремия 17:9-10)

Имате ли сърце, което желае да правите нещата по Божия начин?

Наистина ли? Наистина ли?

Дано да го направиш.

Докато Бог иска хората да правят добро, тези с измамни сърца не го правят:

²⁰ Който има измамно сърце, не намира добро, И който има извратен език, пада в зло. (Притчи 17:20)

Дори когато нещата изглеждат трудни от физическа гледна точка, доверете се на Бог:

⁹ О, бойте се от Господа, вие, Неговите свети! Няма нужда от онези, които се боят от Него.

¹⁰ Младите лъвове нямат и страдат от глад; Но на онези, които търсят Господа, няма да им липсва нищо добро. (Псалм 34:9-10)

³¹ Затова не се безпокойте, като казвате: Какво да ядем? или „Какво да пием?“ или „Какво да облечем?“ ³² Защото след всичко това езичниците търсят. Защото вашият небесен Отец знае, че имате нужда от всички тези неща. ³³ Но търсете първо Божието царство и Неговата правда и всичко това ще ви се прибави. ³⁴ Затова не се безпокойте за утрешния ден, защото утрешният ден ще се тревожи за своите неща. Достатъчно за деня е собствената му беда. (Матей 6:31-34)

За да увеличите максимално своя потенциал за себе си и другите, доверете се на Бог и Го имайте за ваш съветник при вземането на решения:

⁵ Уповавай на Господа с цялото си сърце и не се облягай на собствения си разум; ⁶ Във всичките си пътища познавайте Го, И Той ще насочва пътищата ви. ⁷ Не бъди мъдър в собствените си очи; Бойте се от Господа и се отдалечете от злото. ⁸ Ще бъде здраве за плътта ви и сила за костите ви. (Притчи 3:5-8)

Не бъдете толкова мъдри в собствените си очи, че да не се доверите напълно на Бог.

Ще бъде по-добре да се доверите на Бог.

Работете и подкрепяйте Божието дело, за да достигнете до другите.

6. Има дългосрочен план

Сега Бог е „Високият и Възвишеният, Който обитава вечността, чието име е Свято” (Исая 57:15).

Християните, като наследници на Бога сега и буквални деца на Бог, които ще бъдат прославени с Него в близко бъдеще (Римляни 8:16-17), в крайна сметка ще направят същото. Християните ще обитават вечността (въпреки че, за разлика от Бог, всички ние ще имаме начало).

Самият Бог има предвид дългосрочен план:

²⁰ Защото творението беше подчинено на безполезност, не доброволно, а поради Този, Който го покори с надежда; ²¹ защото и самото творение ще бъде избавено от робството на покварата в славната свобода на Божиите деца. ²² Защото знаем, че цялото творение стене и се труди с родилни мъки до сега. ²³ Не само това, но и ние, които имаме първите плодове на Духа, дори и ние самите стенем в себе си, очаквайки с нетърпение осиновението, изкуплението на нашето тяло. ²⁴ Защото ние бяхме спасени в тази надежда, но надеждата, която се вижда, не е надежда; защото защо човек все още се надява на това, което вижда? ²⁵ Но ако се надяваме на това, което не виждаме, с нетърпение го очакваме с постоянство. (Римляни 8:20-25)

Бог знаеше, че ще има трудности в Неговото творение, но Той има план.

Забележете три превода на Еремия 29:11:

¹¹ Защото зная плановете, които имам за вас, заявява ГОСПОД, плановете да ви успеят и да не ви навредят, плановете да ви дадат надежда и бъдеще. (Еремия 29:11, NIV)

¹¹ Защото знам мислите, които мисля за вас, казва Господ, мислите за мир, а не за скръб, за да ви дам край и търпение. (Еремия 29:11, Дует-Реймс)

¹¹ Защото знам плановете, които имам за теб, казва Господ. „Те са плановете за добро, а не за бедствие, за да ви дадат бъдеще и надежда. (Еремия 29:11, Нов жив превод)

Някои цитират Еремия 29:11 като доказателство, че Бог има план за тях. И макар Бог да има план за всички, мнозина са склонни да не разглеждат този стих в контекст.

Забележете какво учи Библията:

¹¹ Защото знам мислите, които мисля за вас, казва Господ, мислите за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда. ¹² Тогава ще Ме призовете и ще отидете и ще Ми се помолите, и аз ще ви послушам. ¹³ И ще Ме потърсите и ще Ме намерите, когато Ме потърсите с цялото си сърце. ¹⁴ Ще бъда намерен от теб, казва Господ, и ще те върна от плен; Ще ви събера от всичките народи и от всичките места, където съм ви прогонил, казва Господ, и ще ви доведе на мястото, откъдето ще ви отведе в плен. (Еремия 29:11-14)

Забележете, че планът е изгнание. Да бъдеш пришълец, да бъдеш поклонник. Така че ние, вярващите, не бива да се учудваме, че не винаги се вписваме. Помислете също и какво пише апостол Петър:

⁹ Но вие сте избрано поколение, царско свещеничество, свят народ, Негов собствен специален народ, за да можете да възвестявате хвалите на Този, Който ви извика от тъмнината в чудната Си светлина; ¹⁰ които някога не бяха народ, а сега са Божий народ, които не бяха получили милост, но сега са получили милост.

¹¹ Възлюбени, умолявам ви като пришълци и поклонници, въздържайте се от плътски похоти, които воюват срещу душата, ¹² като поведението ви да бъде почитено сред езичниците, за да могат, когато говорят против вас като злосторници, чрез вашите добри дела, които наблюдават, прославете Бога в деня на посещението. (1 Петрово 2:9-12)

¹⁷ Защото дойде времето да започне съдът в Божия дом; и ако първо започне от нас, какъв ще бъде краят на онези, които не се покоряват на Божието Евангелие? ¹⁸ Сега — „Ако праведният едва се спаси, къде ще се явят нечестивият и грешникът?“ (1 Петрово 4:17-18)

²⁸ И ние знаем, че всичко работи заедно за добро на тези, които обичат Бога, на онези, които са призвани според Неговото намерение. (Римляни 8:28)

Понякога се объркваме, но имайте предвид, че Писанието учи:

²⁴ „Научи ме и аз ще си задържа езика; Накарай ме да разбера в какво съм сгрешил. (Йов 6:24)

⁸ „Защото Моите мисли не са ваши мисли, Нито вашите пътища са Моите пътища“, казва Господ. ⁹ „Защото както небесата са по-високи от земята, така Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите мисли от вашите мисли. (Исая 55:8-9)

Вярвайте и разбирайте, че Бог има план и не прави грешки. Имайте вяра (вижте също нашата безплатна онлайн книжка: *Вяра за онези, които Бог е призвал и избрал*).

Ще бъдете по-добре поради тези трудности, ако се доверите на Бог (Евреи 12:5-11; Притчи 3:5-8). И ако сте били призвани, избрани и верни в този век (Откровение 17:14), вие ще царувате на земята като царе и свещеници (Откровение 5:10) с Исус през хилядолетната епоха (Откровение 20:4-6) . Ще можете да научите хората как да живеят по-добре, за да им помогнете през хилядолетието и Последния велик ден (вж. Исая 30:21).

Разберете, че и Отец, и Син страдат от греховете на човечеството (вж. Битие 6:5-6), плюс чрез страданието, което Исус е поел да умре за нашите грехове (вж. 1 Петър 4:1). Исус доброволно премина през това (Йоан 10:18), но го направи, за да направи вечността по-добра.

Има уроци, които трябва да научим в този живот, за да изградим типа характер, който ще ни помогне да направим вечността по-добра.

¹ Затова, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос, ² чрез Когото и чрез вяра имаме достъп до тази благодат, в която стоим, и се радваме с надежда за Божията слава. ³ И не само това, но и ние се хвалим в скърбите, като знаем, че скръбта поражда постоянство; ⁴ и постоянство, характер; и характер, надежда. (Римляни 5:1-4)

⁵ Но също и поради тази причина, като полагате цялото си усърдие, добавете към вярата си добродетел, към добродетел знание, ⁶ към знание самообладание, към самообладание постоянство, към постоянство благочестие, ⁷ към благочестие братска доброта и към братска доброта любов. ⁸ Защото, ако тези неща са ваши и изобилстват, вие няма да бъдете нито безплодни, нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос. (2 Петрово 1:5-8)

Може да не мислите, че имате полза от трудностите и изпитанията, но ако сте християнин, трябва.

Забележете нещо, което покойният Хърбърт У. Армстронг написа:

ЗАЩО Създателят Бог постави ЧОВЕК на земята? За върховната върховна цел на Бог да възпроизведе себе си – да се пресъздаде, като че ли, чрез върховната цел да създаде праведния божествен характер в крайна сметка в милиони непреброени родени и родени деца, които ще станат Божии същества, членове на семейството на Бог. Човекът трябваше да подобри физическата земя, както Бог му я даде, завършвайки нейното създаване (което грешните ангели умишлено отказаха да направят) и, правейки това, да ВЪЗСТАНОВИ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА БОГ, с Божия НАЧИН на живот; и по-нататък, в самия този процес ЗАВЪРШВАНЕ НА СЪЗДАВАНЕТО НА ЧОВЕКА чрез развитието на Божия свят, праведен ХАРАКТЕР, със собственото съгласие на човека. След като този съвършен и праведен характер бъде внушен в човека и човекът се превърне от смъртна плът в безсмъртен дух, тогава ще дойде НЕВЕРОЯТНИЯТ ЧОВЕШКИ ПОТЕНЦИАЛ – човекът да бъде роден в божественото Божие СЕМЕЙСТВО, възстановявайки управлението на Бог на земята, и след това участие в завършването на СЪЗДАВАНЕТО над цялата безкрайна шир на ВСЕЛЕНАТА! ... Бог ще се възпроизведе неописуемо милиони пъти! И така, на шестия ден от тази седмица за пресътворяване, Бог (Елохим) каза: „Нека създадем човека по наш образ, по наше подобие“ (Бит. 1:26). Човекът е създаден да има (с негово съгласие) специални отношения със своя Създател! Той е направен под формата и формата на Бог. Даден му е дух (същност във формата), за да направи връзката възможна (Армстронг HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, стр. 102-103).

Целта на изграждането на характер е да бъдем по-добри и да можем да служим по-добре.

Как да изградим характер?

Е, най-добрият начин е като Му се подчиняваш.

И това е за наше добро.

¹⁹ Призовавам днес небето и земята за свидетели против вас, че поставих пред вас живот и смърт, благословение и проклетие; затова избири живота, за да живееш и ти, и потомството ти; ²⁰ за да обичаш Господа твоя Бог, да слушаш гласа Му и да се прилепиш

към Него, защото Той е твоят живот и дължината на дните ти; и да живееш в земята, за която Господ се закле на бащите ти, на Авраам, Исаак и Яков, да им даде.” (Второзаконие 30:19-20)

¹² И сега, Израилю, какво иска Господ, твоят Бог от теб, освен да се боиш от Господа твоя Бог, да ходиш по всичките Му пътища и да Го обичаш, да служиш на Господа твоя Бог с цялото си сърце и с всичките си душа, ¹³ и да **пазиш заповедите на Господа и Неговите наредби, които ти заповядвам днес за твое добро** ? (Второзаконие 10:12-13)

Забележете, че Бог е дал заповеди за наше добро.

Може да кажете, че това е било в Стария завет и че любовта е това, което е важно.

До известна степен ще си прав.

До известна степен?

Да, до степената, в която сте готови да се подчинявате на Божиите заповеди, които са правила на любов за наше добро, ще сте прави.

Исус учи:

¹⁵ Ако Ме обичате, пазете Моите заповеди. (Йоан 14:15)

⁹ „Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в Моята любов. ¹⁰ Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов. (Йоан 15:9-10)

Бог ни обичаше и ни създаде така, че да можем да приемем тази любов и да се възползваме от нея. Всеки библейски правилен избор, правилно решение и правилно действие, което правим, ни помага да изградим характер. Това ще помогне на нас лично, както и на другите.

Апостол Павел пише:

¹ Подражайте на мен, както и аз подражавам на Христос. (1 Коринтяни 11:1)

¹² ... законът не е от вяра, но „човекът, който ги изпълнява, ще живее чрез тях“. (Галатяни 3:12)

¹² ... заповедта свята, справедлива и добра. (Римляни 7:12)

Тези, които наистина ще подражават на Исус, ще растат в благодатта и познанието на Исус през цялата вечност (2 Петър 3:18), за да дават по-добре любов.

Апостол Яков и Исус декларираат, че любовта е свързана с Божиите заповеди:

⁸ Ако наистина изпълнявате царския закон според Писанието: „Да обичаш ближния си като себе си“, правиш добре; ⁹ но ако проявите пристрастие, вършите грях и сте осъдени от закона като престъпници. ¹⁰ Защото, който спазва целия закон и все пак се спъне в една точка, той е виновен за всичко. ¹¹ Защото Онзи, Който каза: „Не прелюбодействай“, също каза: „Не убивай“. А ако не прелюбодействаш, но убиваш, ти си станал нарушител на закона. (Яков 2:8-11)

³⁷ Исус му каза: „Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с целия си ум.“ ³⁸ Това е първата и голяма заповед. ³⁹ И вторият е подобен: „Да възлюбиш ближния си като себе си“. ⁴⁰ На тези две заповеди стои целият закон и пророците.“ (Матей 22:37-40)

Целта на заповедите е да покажат любов (1 Тимотей 1:5), да ни направят по-добри и да помогнат на другите да бъдат по-добри.

¹³ Нека чуем заключението на целия въпрос:

Бойте се от Бога и пазете Неговите заповеди ,
защото това е всичко на човека.

¹⁴ Защото Бог ще изнесе на съд всяко дело,
Включително всяко тайно, било добро или зло. (Еклизист 12:13-14)

Десетте заповеди не бяха никакви произволни правила или тежест.

Забележете нещо от Стария и Новия Завет:

¹⁸ Където няма откровение, хората отхвърлят въздържанието; Но щастлив е този, който спазва закона. (Притчи 29:18)

³ Скъпи приятели, въпреки че имах нетърпение да ви пиша за нашето общо спасение, сега се чувствам принуден да пиша, за да ви насърча да се борите сериозно за вярата, която някога е била поверена на светиите. ⁴ Защото някои мъже тайно се вмъкнаха сред вас – мъже, които отдавна бяха маркирани за осъждането, което ще опиша – нечестиви мъже, които превърнаха благодатта на нашия Бог в разрешение за зло и които се отричат от нашия единствен Господ и Господ , Исус Христос. (Юда 3-4, NET Bible)

³ Защото това е Божията любов, да пазим Неговите заповеди. И Неговите заповеди не са обременителни. (1 Йоан 5:3)

Десетте заповеди не са бреме, но спазването им прави човек щастлив.

В този живот Бог иска да живеем успешен, щастлив живот – да се радваме на добро здраве, предизвикателна кариера, красив брак и щастливи деца. Той обещава благословии и специална защита на онези, които се стремят да вършат волята Му и да спазват Неговите заповеди!

² Възлюбени, моля се да преуспяваш във всичко и да бъдеш здрав, както преуспява душата ти. ³ Защото се зарадвах много, когато дойдоха братя и свидетелстваха за истината, която е

във вас, както и вие ходите в истината. ⁴ Нямам по-голяма радост от това да чуя, че децата ми ходят в истината. (3 Йоан 2-4)

²⁶ Ето, днес поставям пред вас благословение и проклятие: ²⁷ благословието, ако се подчинявате на заповедите на Господа вашия Бог, които ви заповядвам днес; ²⁸ и проклятието, ако не изпълнявате заповедите на Господа вашия Бог, но се отклонете от пътя, който ви заповядвам днес (Второзаконие 11:26-28).

¹⁹ Призовавам днес небето и земята за свидетели против вас, че поставих пред вас живот и смърт, благословение и проклятие; затова избери живота, за да живееш и ти, и потомството ти; ²⁰ за да обичаш Господа твоя Бог, да слушаш гласа Му и да се прилепиш към Него, защото Той е твоят живот и дължината на дните ти; (Второзаконие 30:19-20)

Да живееш по Божия начин носи щастие, което е повече от мимолетно удоволствие. Той носи увереност, когато времената са тежки:

¹³ Щастлив е човекът, който намира мъдрост, И човекът, който придобива разум; ¹⁴ Защото приходите й са по-добри от печалбите от сребро, И печалбата й от чисто злато. ¹⁵ Тя е по-ценна от рубини, И всичко, което може да пожелаеш, не може да се сравни с нея. ¹⁶ Дължината на дните е в дясната й ръка, в лявата й ръка е богатство и чест. ¹⁷ Пътищата й са приятни пътища, И всичките й пътища са мирни. ¹⁸ Тя е дърво на живота за онези, които я държат, И щастливи са всички, които я пазят. (Притчи 3:13-18)

¹⁵ Щастливи са хората, чийто Бог е Господ! (Псалм 144:15)

²¹ Който презира ближния си, грешни; Но който има милост към бедните, той е щастлив. (Притчи 14:21)

¹⁴ Щастлив е човекът, който винаги е благоговейн... (Притчи 28:14а)

⁵ Щастлив е онзи, който има за помощ Бога на Яков, чиято надежда е в Господа неговия Бог, ⁶ Който е направил небето и земята, морето и всичко, което е в тях; Който пази истината завинаги, (Псалм 146:5-6)

Да живеем по Божия начин ни прави истински щастливи. Трябва да правим това, както и да се молим за мъдрост (Яков 1:5).

Десетте заповеди ни бяха известни, за да ни помогнат да изградим характер в нас, така че да можем да бъдем по-добри и да направим вечността по-добри. В този живот можем да направим нашата собствена вечност по-добра, ако наистина Му се доверим.

И все пак, поради изкривявания от религиозни водачи, апостол Павел е вдъхновен да напише за „тайната на беззаконието“ (2 Солунци 2:7). Според Исус в тези последни времена беззаконието ще се увеличи и ще накара любовта на мнозина да охладнее (Матей 24:12). За съжаление, това ще помогне да се стигне до последното крайно време „Мистерия Вавилон Велики“ (Откровение 17:5) – религиозна сила в града на седемте хълма (Откровение 17: 9,18). За повече информация

относно това и десетте заповеди вижте безплатната онлайн книжка: *Десетте заповеди: Декалогът, християнството и звярът* .

Божият план е по-добър

Последната част от Божия план ще бъде по-добра от първата част на плана, тъй като:

⁸ Краят на нещо е по-добър от началото му; (Еклисиаст 7:8)

И все пак, забележете контраст между онези, които се съмняват в Бог и истинските Божии хора:

¹³ „Твоите думи бяха сурови срещу Мене , „Казва Господ: „Но ти казваш: „Какво говорихме против Теб?“ ¹⁴ Ти каза: „Безполезно е да служиш на Бога; Каква е ползата, че спазвахме наредбата Му и че ходихме като скърбящи пред Господа на Силите? ¹⁵ Затова сега ние наричаме гордите блажени, Защото онези, които вършат нечестие, са възкресени; Те дори изкушават Бог и излизат на свобода.“

¹⁶ Тогава онези, които се бояха от Господа, говореха помежду си; И Господ ги послуша и чу; И така, пред Него беше написана паметна книга за онези, които се боят от Господа и размишляват върху Неговото име.

¹⁷ „Те ще бъдат Мои“, казва Господ на Силите, „В деня, в който ги направя Мои скъпоценности. И ще ги пощадя, както човек щади собствения си син, който му служи.“ ¹⁸ Тогава отново ще различиш между праведния и нечестивия, между онзи, който служи на Бога, и този, който не Му служи. (Малахия 3:13-18)

Забележете следното пророчество:

⁶ Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; И правителството ще бъде на Неговото рамо. И името Му ще се нарече Чуден, Съветник, Силен Бог, Вечният Отец, Княз на мира. ⁷ **На увеличаването на Неговото управление и мир Няма да има край** , На престола на Давид и над Неговото царство, За да го нареди и утвърди със съд и справедливост От този момент нататък, дори завинаги. Ревността на Господа на Силите ще извърши това. (Исаия 9:6-7)

И така, Бог ще увеличи своето управление и мир и няма да има край на това. Няма край да правиш нещата по-добри.

„Апостолите, както беше направил Исус, провъзгласиха Евангелието – ДОБРАТА НОВИНА за идващия ДОБЪР СВЯТ“ (Армстронг Х. В. Невероятният човешки потенциал. Еверест Хаус, 1978 г.).

Идващото Царство Божие е вечно:

¹³ Твоето царство е вечно царство и Твоето господство трае през всички поколения. (Псалм 145:13)

³ Колко велики са Неговите знамения И колко могъщи са Неговите чудеса! Неговото царство е вечно царство и господството Му е от поколение в поколение. (Даниил 4:3)

²⁷ Тогава царството и господството, И величието на царствата под цялото небе, ще бъдат дадени на хората, светиите на Всевишния. Неговото царство е вечно царство и всички владения ще Му служат и ще Му се подчиняват. (Даниил 7:27)

Забележете, че на светиите ще бъде дадено вечно царство. Това е в съответствие с това, което апостол Петър е бил вдъхновен да напише:

¹⁰ Затова, братя, бъдете още по-старателни да уверите своето призвание и избране, защото ако правите тези неща, никога няма да се спънете; ¹¹ защото така ще ви бъде осигурен в изобилие вход във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос. (2 Петрово 1:10-11)

Това означава ли, че знаем всички подробности?

Не, но Той ни е дал способността да схванем и видим някои от Неговите планове:

¹⁰ Видях дадената от Бога задача, с която трябва да бъдат заети човешките синове. ¹¹ Той е направил всичко красиво на времето си. Също така Той е вложил вечността в сърцата им, с изключение на това, че никой не може да разбере работата, която Бог върши от началото до края. (Еклизист 3:10-11)

¹² Засега виждаме в огледало, смътно, но след това лице в лице. Сега знам отчасти, но тогава ще знам точно както съм познат. (1 Коринтяни 13:12)

⁹ Но както е писано:

„Око не е видяло, нито ухо е чуло, нито е влязло в сърцето на човека това, което Бог е приготвил за тези, които Го обичат.“ (1 Коринтяни 2:9)

И така, работата е нещо, което Бог иска да правят хората. Бог ще накара тези, които станат Негови, да извършват дела, за да направят вечността по-добра. Така че можем да знаем част от плана и планът е по-добър, отколкото сме разбрали.

Дори в старозаветни времена някои виждаха вечността и реалността на Божия план (вж. Евреи 11:13-16).

За да добиете представа колко по-добра вечност в Божието Царство ще бъде в сравнение с „този сегашен зъл век“ (Галатяни 1:4), обърнете внимание на следното:

³ И чух силен глас от небето, който казваше: „Ето, Божията скиния е с хората, и Той ще обитава с тях, и те ще бъдат Негов народ. Самият Бог ще бъде с тях и ще бъде техен Бог. ⁴ И Бог ще изтрие всяка сълза от очите им; няма да има вече нито смърт, нито скръб, нито плач. Няма да има повече болка, защото предишните неща отминаха.“

⁵ Тогава Онзи, Който седеше на престола, каза: Ето, Аз правя всичко ново. И Той ми каза: „Пиши, защото тези думи са истинни и верни“. (Откровение 21:3-5)

⁷ ... Вечна радост ще бъде тяхна. (Исая 61:7)

¹⁸ Защото смятам, че сегашните страдания не са достойни *да се сравняват* със славата, която ще се открие в нас. (Римляни 8:18)

Не само ще има край на страданието, ще има истинска радост. И вие можете да участвате в увеличаване на тази радост.

7. Заключение коментари

Изчислено е, че е имало общо 40 до 110 милиарда или повече човешки същества, които са живели (и повечето са умрели).

Целта на човечеството не е напразно да се покланяме на Бог, за да трупаме удоволствия за себе си и слава за Него. Докато вечността ще бъде пълна с удоволствия за нас и Бог е достоен за повече слава, отколкото можем да разберем сега, нашата цел е да направим вечността по-добра и за другите.

Исус е направил място за всеки от нас (вж. Йоан 14:2), тъй като Бог ни създава индивидуално (Псалм 33:15), за да ни усъвършенства (Псалм 138:8). Той ще завърши делото, което започна във всеки от нас, които желаем (Филипяни 1:6).

Всички милиарди от нас са различни и имат различни начини да дават. Нашата крайна роля е да направим вечността по-добра – това означава, че да, Вие ще имате уникален начин на даване. Освен ако в крайна сметка не откажете да подкрепите Божието Царство, вие ще имате своята роля да направите вечността по-добра за всеки един от най-малко 40 милиарда други и след това дори повече (вж. 1 Коринтяни 12:26; Йов 14:15; Галатяни 6: 10)!

Библията учи, че трябва да „ценим другите по-добре от себе си“ (Филипяни 2:3). Затова помислете, че почти всеки, който някога сте срещали, един ден ще помогне да направите вечността по-добра за вас (и вие за тях). Всички, за които сте преценили погрешно, срещу които сте били предразсъдъци, са имали грешни мисли, може би прекъснат трафик, малтретирани, както и тези, с които сте били любезни, за които всъщност може да се наложи да работите. Затова се опитайте „да бъдете мили един към друг, нежни, прощаващи един на друг, както Бог в Христос прости на вас“ (Ефесияни 4:32). „Доколкото зависи от вас, живеете в мир с всички“ (Римляни 12:18).

Тъй като вечността продължава безкрайно много време, помислете, че всъщност ще можете да познавате 40 милиарда (вероятно повече) хора много по-добре, отколкото сега познавате себе си!

Може всъщност да се наложи да работите за някои, които смятате, че Бог никога не би могъл да използва (вж. Матей 21:28-32) – защото „мнозина, които са първи, ще бъдат последни, а последните първи“ (Марк 10:31).

Помислете освен това, че Библията учи, че всички хора — включително тези, за които може да не ви е грижа много — имат потенциала да бъдат изпълнени с цялата пълнота на Бог:

¹⁴ Поради тази причина прекланям колене пред Отца на нашия Господ Исус Христос, ¹⁵ от Когото е кръстено цялото семейство на небето и земята, ¹⁶ за да ви даде, според богатството на славата Си, да се укрепите със сила чрез Неговия Дух във вътрешния човек, ¹⁷ за да може Христос да всели в сърцата ви чрез вяра; за да можеш ти, вкоренен и основан в любовта, ¹⁸ да можеш да разбереш с всички светии каква е ширината и дължината, дълбочината и височината - ¹⁹ да познаеш любовта на Христос, която надминава познанието; **за да се изпълниш с цялата Божия пълнота** . (Ефесияни 3:14-19).

Трябва да се учим и да учим повече (2 Петрово 3:18).

Беше пророкувано повече знание за времето на края (Даниил 12:4) , включително възстановяването на нещата, които са били загубени (Матей 17:11).

Изглежда, че знанието защо Бог е направил всичко, което е направил, е нещо, което трябва да бъде по-пълно възстановено.

Как Бог прави това?

⁹ „Кого ще научи на знание? И кого ще накара да разбере посланието? Тези, които току-що са отбити от мляко? Тези, току-що изтеглени от гърдите? ¹⁰ Защото заповед след заповед, заповед след заповед, ред след правило, ред след ред, тук малко, там малко.” (Исая 28:9-10)

¹⁰ Но Бог ни ги разкри чрез Своя Дух. Защото Духът изследва всички неща, да, дълбоките неща на Бог. (1 Коринтяни 2:10)

Така че, разглеждайки различни писания, можем да научим доктрина. И ако сме водени от Божия Дух, можем да разберем още повече.

И как трябва да реагират отделните християни, когато се сблъскат с ново богословско познание?

Моленето на Бог за разбиране, както спомена Йов, е една стъпка, която трябва да направите:

²⁴ Научи ме и аз ще си задържа езика; Накарай ме да разбера в какво съм сгрешил. (Йов 6:24)

В Новия завет берейците дават благороден пример:

¹⁰ Тогава братята незабавно изпратиха Павел и Сила през нощта във Верия. Когато пристигнаха, влязоха в юдейската синагога. ¹¹ Те бяха по-справедливи {благородни, KJV} от тези в Солун, тъй като приеха словото с цялата готовност и ежедневно изследваха Писанията, за да открият дали това е така. (Деяния 17:10-11)

Част от целта на тази книга е да даде писания, така че всички, които желаят, да видят, че е така. Част от целта ми да пиша беше да споделя Божията истина на всички, които може да имат отворени уши.

Бог има план за вас. Бог те обича и иска да обичаш другите. Вие трябва да живеете според Неговия любящ начин на живот. Увеличаване на истинската любов: това може да се счита за смисъл на живота.

Молете се да бъдете на страната на Бог (вж. Исус Навин 5:13-14). „Ако Бог е за нас, кой може да бъде против нас?“ Римляни 8:31).

Библията учи, че цялото творение, включително хората, е направено „много добро“ (Битие 1:31) и че Той е направил и благословил седмия ден (Битие 2:2-3).

Библията учи, че въпреки че Бог е направил хората прави, те са търсили много погрешни пътища (Еклисиаст 7:29) .

Отново, моля, разберете, че Библията учи:

⁸ Краят на нещо е по-добър от началото му; Търпеливият духом е по-добър от гордия духом. (Еклисиаст 7:8)

Началото беше много добро, а краят ще бъде още по-добър.

Бог е направил човечеството да се възпроизвежда и да бъде част от Неговото семейство (Малахия 2:15).

Той ни направи да участваме в Неговата слава (Римляни 8:17) и да управляваме вселената (Евреи 2:5-17). Исус учи, че „по-благословено е да даваш, отколкото да получаваш“ (Деяния 20:35).

Бог НАПРАВИ човечеството, за да даде любов (вж. 1 Йоан 4:7-12) и за да има повече любов във вселената (вж. Матей 22:37-39). Това е смисълът на живота.

Каква е тайната на Божия план? Защо Бог е създал нещо?

Бог е създал това, което е направил, за да бъде вечността по-добре (вж. Евреи 6:9, 11:16; Филипяни 1:23).

Ето защо Той създаде вселената и затова създаде мъже и жени. Той специално създаде вселената като наследство/наследство за Исус и цялото човечество.

Хората, на които е даден вечен живот, ще направят вечността по-добра.

Божият план включва всички, които ще се вслушат в Неговия призив в тази епоха (вижте също безплатната онлайн брошура *Дали Бог ви призовава?*) и други в бъдещата епоха (вижте също *Универсално предложение за спасение, Апокатастасис: Може ли Бог да спаси изгубеното в бъдеща възраст? Стотици писания разкриват Божия план за спасение*).

Християнин или не, защо Бог те е направил?

Вашата цел в този живот е да изградите характер, за да можете да увеличите максимално своя потенциал и да увеличите колко по-добре можете да подобрите вечността.

Бог ВИ е направил така, че да можете да използвате своите уникални таланти (Матей 25:14-23; Лука 19:11-19), за да давате любов, за да направите вечността по-добра!

Ето защо Бог създаде това, което направи. Ето защо Бог ТЕ е направил.

Продължаваща църква на Бог

Офисът в САЩ на Непрекъснатата църква на Бог се намира на: 1036 У. Гранд авеню, Гроувър Бийч, Калифорния 93433 САЩ. Имаме поддръжници по целия свят и във всички населени континенти (всички континенти, с изключение на Антарктида).

Продължаваща информация за уебсайта на Църквата на Бог

CCOG.ORG Основният уебсайт за Непрекъснатата църква на Бог с връзки към литература на 100 езика.

CCOG.ASIA Уебсайт, насочен към Азия, с множество азиатски езици.

CCOG.IN Уебсайт, насочен към Индия, с някои индийски езици.

CCOG.EU Уебсайт, насочен към Европа, с множество европейски езици.

CCOG.NZ Уебсайт, насочен към Нова Зеландия.

CCOGAFRICA.ORG Уебсайт, насочен към Африка.

CCOGCANADA.CA Уебсайт, насочен към Канада.

CDLIDD.ES Това е уебсайт на изцяло испански език.

CG7.ORG Това е ориентирано към пазителите на 7-ия ден на съботата.

PNIND.PH Philippines-focused website, with some Tagalog.

Радио и видео канали в YouTube

BIBLENEWSPROPHECY.NET Онлайн радио Пророчество за библейските новини.

Bible News Prophecy канал. Сермонети в YouTube, BitChute, Брайтън и Vimeo.

CCOGAfrica канал. Видео съобщения в YouTube и BitChute от Африка.

CCOG Animations Анимирани съобщения в YouTube BitChute.

ContinuingCOG & COGTube. Проповеди съответно в YouTube и BitChute.

Уебсайтове за новини и история

CHURCHHISTORYBOOK.COM Уебсайт за църковна история.

COGWRITER.COM Уебсайт за новини, история и пророчества

(Back cover)

Библията разкрива много мистерии

Библията разказва за тайната, която е била пазена в тайна от началото на света (Римляни 16:25-27), но че е разкрита в пророческите писания – „словото на истината“ (2 Тимотей 2:15; Яков 1:18).

Библията се позовава на много тайни, като тайната на Божието царство (Марко 4:11), тайната на благодатта (Ефесяни 3:1-5), тайната на вярата (1 Тимотей 3:9), тайната на брачните отношения (Ефесяни 5:28-33), тайната на беззаконието (2 Солунци 2:7), тайната на възкресението (1 Коринтяни 15:51-54), тайната на Христос (Ефесяни 3:4), тайната на Отца (Колосяни 2:2), тайната на Бога (Колосяни 2:2; Откровение 10: 7) и дори мистерията Вавилон Велики (Откровение 17:5).

Книгата Мистерията на БОЖИЯ ПЛАН: Защо Бог създаде нещо? Защо Бог ви е направил?, обяснява чрез Писанието много мистерии и помага да се отговори на въпроси като:

„Блажено видение“ ли е окончателният план на Бог?

Бог направи ли хората прави?

Защо има страдание?

Бог има ли план за ВАС?

Бог има ли план за онези, които не са християни?

Какво общо има любовта с Божия план?

Божият план ли е за всички, които ще Му отговорят, да могат да дават любов по уникален начин, за да направят вечността по-добра за тях лично и за всички останали?

Да, вие можете да знаете защо Бог е създал нещо и защо Бог е направил ТЕБ!